

Havonta megjelenő tájékoztató és gondolatébresztő folyóirat a Krisztus visszajövetelét váróknak

2012. április

Adventszemle

A kereszt értéke

Adventszemle

„Íme, Én hamar eljövök...”

Küldetésünk, hogy Urunkat, Jézus Krisztust dicsőítsük határtalan szeretete bizonyítékainak ismertetésével. Célunk az, hogy cikkeink és híreink által olvasóink jobban megismerjék a Megváltót, és reménykedve várják közeli eljövetelét.

8

3 Vezércikk

Iosif Diaconu

Kajafás visszatérése

4 Hírszemle

- Romániai egyház
- Világegyház
- Közlemények
- Nyugvóra tért
- 2012 május, eseménynaptár

8 Alapcikk

Dumitru Popa

A keresztség értéke

10 Lelki élet

Remus Soare

A keresztre feszítés helyesírása

10

12 Teológia

Daniel Bota

A keresztség – hódolat és megvetés között

14 Imádkozz és dolgozz!

Gabriel Radu

Akik várjátok és sóvárogjátok

15 Ismerjük meg adventista családunkat

- A Matca 1 gyülekezet
- Guam

16 Misszió

Cornel Stoian

Az Amazonas felé vezető út (II)

18 Bibliai történelem

Traian Aldea

Qumran – az értékes kincs

24

20 Bibliai dosszié

Florin Lăiu

Testvér, mi bajod Jákóbbal? (II)

22 Gyakorlati kereszténység

Teofil Petre

Az alázatosság és a lábmosás

23 Tudomány és vallás

Mugurel Asaftei

A megismerés bonyolultsága

24 Adventist World

Wellesley Muir

A varázsló és a „Varázskönyv”

27 Adventist World

Angel Manuel Rodríguez

A frigláda jelentései

27

28 A remény költészete

Ion Buciuman

Paul Săn-Petru

29 Advent történelem

Adrian Neagu

Michael Belina
Czechowski – életet egy álmért (II)

30 Gyermekekoldal

Jézus feltámadása

31 Szívtől szívnek

Teodor Huțanu

„Amit megírtam, megírtam!”

2012. április. A Romániai Hetednapos Adventista Egyház hitnevelő és tájékoztató havilapja. Megjelenik havonta az Unióbizottság irányításával.

Igazgató Iacob Pop, Főszerkesztő Virgiliu Peicu, Tanácsadók Teodor Huțanu, Ioan Câmpian-Tătar, Eduard Călugăru, Georget Pîrlitu, Paul Pauliuc, Lucian Cristescu, Mihai Maur, Romeo Asanache, Daniel Delcea, Különleges munkatársak Romică Sîrbu, Nelu Burcea, Ciprian Iorgulescu, Daniel Chirileanu, Marius Munteanu, Constantin Dinu, Fordította Ősz Ágota, Szerkesztette Járfás-Fehér Eszter, Mezei Áron, Tördelés Szócs Erzsébet, Levelezési cím Curierul Adventist (Adventszemle), str. Cuza Vodă, nr. 12, Cluj-Napoca, jud. Cluj, cod 400 107, Tel. 0740-100015 E-mail mezeiaron@yahoo.com, Website www.curieruladventist.ro, Nyomtatás Fast Print Nyomda, str. Țepeș Vodă, nr. 111, sect. 2, București, Tel. 021/3230020, Fax 021/3230040

ISSN 1842 - 3361

Kajafás visszatérése

Ahol a Messiás, ott Kajafás is feltűnik, hogy megfeszítse Őt.

Kajafásnak megrázó szerepe volt a Megváltó utolsó napjai drámájában. Pilátus gyáva, Júdás opportunistá, a római katonák engedelmesen végrehajtják a parancsokat, Kajafás pedig az egész keresztre feszítés stratégája. Ő az, aki gondolkodik, irányít és kihasználja mások gyengeségeit, megtéve mindent annak érdekében, hogy Krisztust keresztre feszítsék.

Itt nem az a sokkoló, amit Kajafás tesz. A történelemben sokan ellenszegültek Istennel. Ami megrázó, az ellentét Kajafás küldetése és a Messiás iránti viszonyulása között.

Mi volt tulajdonképpen Kajafás szerepe? Ő a szent várakozások irányítója volt, az egyetlen, aki beléphetett a Szentek Szentjébe. Kajafás az Isten által létrehozott rendszer képviselője, amelynek az volt a célja, hogy előkészítse és előre jelezze a Messiás eljövését. Ebben a pozícióban, neki az volt a szerepe, hogy azonosítsa Krisztust, akit vártak.

Mit kellett volna tehát tennie ennek a főpapnak, amikor találkozott az Úrral? Le kellett volna vennie a süvegét, palástját, meghajolva imádnia Őt, és kijelentenie: „Te vagy, akit vártunk!” Ha így tett volna, a többiek is mind imádták volna Jézust.

De íme, pont az Isten által az Úr útjának előkészítésére kijelölt ember és vallási rendszer tervezi el és viszi véghez a keresztre feszítést. Itt nem a keresztre feszítés lép meg, hanem azok személye, akik véghezviszik.

Kajafás egy stratégia. Ő valamilyen szinten érti a dolgokat, és örködik a nemzet jólétén (lásd: Jn 11:50). Ismerte a Szentírást, de úgy értelmezte, hogy a dolgok földi beteljesedésére irányul. Ő arra vágyott, hogy a szimbólum mindörökké átvegye a realitás helyét.

Így Kajafás, akinek az emberiség pitvarában kellett volna lennie, és istenhozottat mondania a Megváltónak, mindent megtett a Megváltó megfeszítéséért, és a nép keresztre feszítő néppé vált.

Krisztus hamarosan másodszor is eljön. Azonosságunk és küldetésünk által kijelentjük, hogy Isten elhívott, hogy készítsük elő az utat az Úr

visszajövetelére. Nekünk a Messiás visszajövetelének várói kellene lennünk, és másoknak is továbbadnunk ezt az igazságot.

A Szentírásból és a történelemből tudjuk, hogy ahol a Messiás, ott Kajafás is megjelenik, hogy megfeszítse Őt. És Kajafás mindig azok sorából kerül ki, akiknek várniuk kellene Őt. Az élő igazság csupán megkövesedett hagyományvá vált Kajafás számára, és a Szentírással törvényesítette saját önzését. Kajafás szent várakozása csak abban a reményében nyilvánult meg, hogy majd a következő választáson is megválasztják főpapnak.

Kajafás visszatér, és újból keresztre akarja feszíteni a Messiást. Újból a krisztusvárók közül támad. És mivel így állnak a dolgok, mindnyájan fel kellene tennünk a kérdést: igazán várom az Urat? Úgy készítem az Úr útját, mint Keresztelő János, vagy mint Kajafás? Még ég bennem az élő igazság? Engedem, hogy a Biblia üzenete formáljon nap mint nap? Vagy az a veszély fenyeget, hogy az Úr keresztre feszítőjévé válok?

Mi történik a gyülekezetekben? Testvéries hangulat van, amit az örök élet közös öröklése lelkesít? Vagy az irigység és a semmiségeken való veszekedések emésztenek fel a bizottságokban és a testvéri gyűléseken a várakozás energiáit?

A hitvallásunkban felvállalt szerepünk által vagy Keresztelő Jánosok, igazi Krisztus-várók, vagy Kajafások, elbukott várakozók vagyunk. Ezért mint tagok és mint egyház, szüntelenül fel kell tennünk a kérdést: figyelünk-e még a határkövekre, akarjuk, hogy eljöjjön az Úr, még várjuk Őt?

Tudjuk, hogy az Úr másodszor is eljön. Azt is tudjuk, hogy Kajafás is megjelenik, az a Krisztus-váró, aki megváltoztatta küldetését. Ő újból keresztre szeretné feszíteni a Messiást. De azt is tudjuk biztosan, hogy az Úr nem fog másodszor is keresztre feszítettetni. „Ímé eljön a felhőkkel, és minden szem meglátja őt, még akik által szegezettek is, és siratja őt e földnek minden nemzetsége. Úgy van. Ámen.” (Jel 1:7) ■

Ioșif Diaconu a CURIERUL ADVENTIST szerkesztője.

■ ROMÁNIAI EGYHÁZ

„Mint őszi falevelek” tél közepén!

A nagy havazások, a behavazott utak és a februári nagy hideg nem akadályozta meg a szebeni könyvosztás különleges akcióját.

20 személy egész Erdélyből, de Bukarestből is, akiket a szebeni hetednap Adventista Gyülekezet bőkezűen támogatott, és fiatal önkéntesek a gyülekezetből, a város utcáit járták két hétig.

Különösen jól fogadták az iskolákban (tanárok és diákok részére), vala-

mint más intézményekben bemutatott szemináriumokat. Ugyanakkor, az ingyenes orvosi vizsgálatok, úgy az intézményeknél, mint az emberek otthonaiban, sokakban tudatosították, hogy többet tehetnek egészségükért, és hogy értékes könyvekbe és helyes információba fektetni a pénzt még válság idején is jó üzlet.

E kampány keretén belül meglátogattuk a „Betánia” baptista gyülekeze-

tet is, ahová a fiatalokat az adventista gyülekezet kórusa is elkísérte. Előadtuk a „Vigyázz a szívedre” című szemináriumot, és sok könyvet kiosztottunk.

A Szebeni-hegyek lábánál elterülő város összesen 3000 értékes könyvvel, sok baráttal és reménnyel gazdagodott a jövőre nézve.

Forrás: *Adventista Info*, 574. szám / 2012. február 24.

Eszmecsere Budapesten

Március 17-én, szombaton a budapesti pestlőrinczi gyülekezetben eszmecsere zajlott a Szombatiskolai Osztály tevékenységével kapcsolatban. Magyarországi testvéreink különös érdeklődést mutattak a romániai gyülekezetek szombatiskolai istentiszteleti programjai iránt. A szombatiskola

újdonosságai, mint a csoportos tanulás és missziós tevékenységek tervezése, amelyeket „az alvó rügy” címmel mutattak be, erős érvék voltak, és arra készítettek a budapesti gyülekezeteket, hogy ők is átvegyék és alkalmazzák a szombatiskola e szervezési módját. Az esemény az Észak-Erdélyi Egyházterü-

let küldöttsége látogatása alkalmából zajlott, amelyet Orbán János testvér, a Szombatiskolai Osztály igazgatója vezetett.

Ștefan Tomoioga, titkár,
Észak-Erdélyi Egyházterület

50 éves házassági évfordulók

Február 4-én, szombaton, díszbe öltözött a marosvásárhelyi hetednap Adventista B-gyülekezet, amely egy különleges és egyedi eseménynek adott helyet. Öt pár ünnepelte 50 éves házassági évfordulóját, név szerint Bartha Sándor és Magdolna, Gálfi Árpád és Erzsébet, Kiss Béla és Jolán, Máté József és Mária, valamint Szegedi Pál és Julianna.

Közelről-távolról érkeztek haza a gyermekek, unokák, akik jelenlétükkel, valamint költemények és énekek

által tették színessé a szombat délutáni programot.

Rövid tetített bemutatók által tekintést nyerhettünk a házaspárok és családok 50 évet átívelő életútjába. Az ígét Csabai Gyula László lelkipásztor, a Dél-Erdélyi Egyházterület Családi Osztályának igazgatója hirdette. A Szentírás szavai időszerű lelki táplálékot jelentettek: „Ne nyugtalankodjék a ti szívetek: higgyetek Istenben és higgyetek Énbennem.” (János 14:1) – szólt a bátorítás ifjúnak és idősnek egyaránt.

Az igehirdetés után egy fogadalomtételre került sor, amelyben az ifjabb nemzedék vállalta, hogy továbbviszi a szülőktől és nagyszülőktől kapott lelki örökséget. Az ünnepi alkalom végén az egymáshoz fél évszázadon át hűséges ünnepeltek elismerő levelet és ajándékkönyvet kaptak a gyülekezettől.

A későbbiekben a *Reménység Televízió* egy bővebb összeállítást is közvetít majd az eseményről.

Bartha Orchidea Evelyn

■ VILÁGEGYHÁZ

„Ébredés az Ő Igéje által”

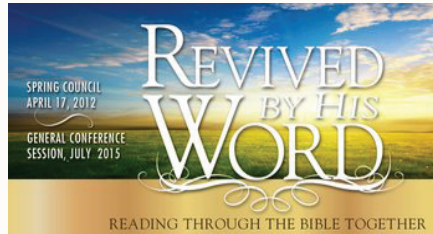
A „Kövessd a Bibliát” program után, amely a globális Hetednap Adventista Egyház kezdeményezése, az „Ébredés

az Ő Igéje által” program erősíteni szeretné a gyülekezeti tagok lelki tapasztalatát.

Az 1171 nap alatt a tavaszi munkagyűlés (2012. április 17.) és a Generál Konferencia ülészakának megkezdése

között (2015. július 2.), meghívjuk az adventista hívőket az egész világról, hogy olvassanak el 1189 fejezetet a Bibliából. Naponta egy fejezetet elolvasva és kettőt a Generál Konferencia ülészaka alatt, tagok milliói befejezik a Biblia által tett utazásukat. Az „Ébredés és Reform” projekt weboldala (www.revivalandreformation.org), amit a globális Egyház Lelkészege-sülete hozott létre, lehetőséget nyújt a résztvevőknek, hogy megosszák lelki gondolataikat.

„Meg szeretnék hívni minden egyes tagot, hogy csatlakozzon a Hetednap Adventista Egyház globális családjához, és olvasson el naponta egy fejezetet a Bibliából, 2012. április 17-vel kezdő-

dően, és a 2015 nyarán zajló Generál Konferencia ülészakaival bezárólag. Meg vagyok győződve, hogy ez az utazás a Biblián keresztül közelebb visz minket Jézushoz. Miközben olvassuk és imával tanulmányozzuk Isten Szavát, mindnyájan új tapasztalatot szerzünk Megmentőnkkel, várva mihamarabbi visszajövetelét”, mondta Ted N. C. Wilson, a Hetednap Adventista Egyház elnöke.

Forrás: *Adventista Info*, 577. szám / 2012. március 16.

Két hét alatt 100.000 evangelizációs esemény

Majdnem 100000 helyi evangelizációs esemény zajlott le a múlt hónapban a Hetednap Adventista Egyház Közép-Amerikai Divíziójánál, az „Ébredés és Reform” program utolsó szakaszában.

A két hétig tartó tevékenység egy olyan projekt része volt, amelyben egyházvezetők és tagok ezrei vettek részt

kis csoportokban dolgozva, megosztva másokkal hitüket.

A Közép-Amerikai Divízió magában foglalja Mexikót, Közép-Amerikát, a Karib-szigeteket és öt országot a dél-amerikai kontinens északi részéről.

A következő lépést egy műholdas program képezi, amelyet a guatemalai

Ciudadból közvetítenek március 31-én. Az egyház vezetői bátorítottak minden egyes adventista hívőt, hogy hozzon magával egy látogatót.

Forrás: *Adventista Info*, 575. szám / 2012. március 2.

■ KÖZLEMÉNYEK

Az AFDMC-tagok találkozója

A Lelkiismereti Okokból Egykor Elítéltek (AFDMC) tagjait meghívjuk 2012. május 26-án, szombaton az

AFDMC XXI. találkozója, amely a pitești-i hetednap adventista gyülekezetben lesz, Dumbravei u. 1-3.

További részletek: tel. 0744.51.31.24; e-mail: fostidetinutiazs@gmail.com

Vegyél részt az új áhítatos könyv létrehozásában a romániai nők részére

A Női Misszió Osztálya eltervezte, hogy új, helyi áhítatos könyvet készít 2013-ra. Ezt a célt csak az önök segítségével érhetjük el, kedves testvérnők. Szükséges, hogy gyorsan cselekedjünk, és írjuk le a csodálatos tapasztalatokat, amelyekkel Isten megajándékoz naponta.

Ennek az áhítatos könyvnek az elsődleges célja missziós jellegű. Kevés időt kell befektetnünk, hogy írjunk, és

ennek nagy, az örökkévalóságra kiható eredménye lesz.

Várjuk minél frissebb tapasztalataitokat a válság idejéről, amelyben élünk. Ezeket elküldhetitek a Női Misszió Osztály egyházterületi felelősének vagy közvetlenül a misiuneafemeii@adventist.ro címre.

Technikai részletek: cím, egy bibliaszöveg, a tapasztalat rövid elmesélése, lelki tanulság, vagy felhívás, a szerző

neve, a gyülekezet és egyházterület neve, ahonnan származik a szerző, telefonszám vagy e-mail cím.

Terjedelem: 2000-2100 karakter, szövegek nélkül (beleértve a bibliaszöveget is). Kérjük, használjátok az ékezeteket.

Teodora Goran,
Női Misszió Osztály, Román Unió
Forrás: www.adventist.ro

Samuel Micu

Szomorúan tudatjuk, hogy Samuel Micu lelkész testvér, 2011. október 7-én elhunyt.

Micu testvér 1933. április 25-én született Dedulești községben, Buzău megyében. 1953-ban elfogadja Jézus Krisztust személyes Üdvözítőjének és megkeresztelkedik. 1956–1960 között Bukarestben, az Adventista Teológiai Szemináriumban tanul, 1960 októberében pedig házasságra lép Milica Cristea testvérnővel.

1963-ban a Szebeni Konferenciánál alkalmazták, és valóra vált reménysége, hogy az Úr szőlőjében dolgozzon. A megyesi, ágnciai és dévai kerületekben szolgált. 1981-től áthelyezték a Bakóci Egyházterülethez, ahol Vrancea megyében tevékenykedett.

Nyugdíjazása után több sebészi beavatkozáson esett át, és az utolsó időben nem tudott részt venni a gyülekezeti összejöveteleken. De a szenvedés pillanataiban is imádkozott azokért a

gyülekezetekért, ahol szolgált, valamint az egész advent népért.

Abban a reményben hunyt el, hogy a feltámadás reggelén azok között lesz, akik öröklik az üdvösséget.

■ ESEMÉNYNAPTÁR MÁJUSRA*

Dátum	Esemény	Helyszín	Felelős /Meghívott
április 29 – május 1.	Ösker találkozó	Mănăstirea	Ovidiu Pascu, Ifjúsági Osztály aligazgató, Munténiai Egyházterület
május 3–6.	Vallásolimpia – Uniós szakasz	Méhkert	Romică Sirbu, Nevelési Osztály, igazgató, Unió
május 4–6.	Gyermektanítók találkozója	Laposnya	Fülöp Edmond, Ifjúsági Osztály aligazgató, Dél-Erdélyi Egyházterület
május 5.	Odaszentelődési szombat a <i>Nagyvárosok missziója</i> projektért	Temesvár, Arad, Nagyvárad	Bánáti Egyházterület Bizottsága
május 5.	Szombatiskolai továbbképzés	Zimnicea	Olténiai Egyházterület, Szombatiskola és Személyes Szolgálat Osztály
május 5.	Börtönlátogatás	Szatmárnémeti	Orbán János, igazgató, Szombatiskolai és Személyes Szolgálat Osztály, Észak-Erdélyi Egyházterület
május 6.	Bánáti Egyházterület tisztviselőinek találkozója	Arad, Salemgülekezet	Bánáti Egyházterület Bizottsága
május 9–12.	Missziókongresszus	Méhkert	Gary Krause, igazgató, <i>Adventist Mission</i> , Generál Konferencia
május 11-13.	Női Misszió találkozó	Laposnya	Lidia Mărginean, igazgató, Női Misszió Osztály, Dél-Erdélyi Egyházterület
május 18–19.	Szombatiskolai találkozó	Méhkert	Paolo Benini, igazgató, Szombatiskolai és Személyes Szolgálat Osztály, Euro-Afrikai Divízió
május 20.	„Énekelni akarok” program	Craiova	Ifjúsági Osztály/Speranta TV (az olténiai gyerekek és fiatalok számára)
május 20.	Kisöskerek találkozója	Laposnya	Fülöp Edmond, aligazgató, Ifjúsági Osztály, Dél-Erdélyi Egyházterület
május 26.	Kiképzés vakációs bibliaiskola tartására	Moisei, központi gyülekezet	Orbán János, igazgató, Szombatiskolai és Személyes Szolgálat Osztály, Észak-Erdélyi Egyházterület, Daniel Dumitrache, lelkész
május 27.	Gyermekváros	Constanța	Cătălina Dogaru, területi felelős
május 27.	„Énekelni akarok” program	Marosvásárhely	Szász-Cserei Géza, igazgató, Ifjúsági Osztály, Dél-Erdélyi Egyházterület

* A közölt információk időközben változhatnak.

IRÁNYÍTSD ÉVI ADÓD 2%-ÁT A ROMÁNIAI ADVENTISTA EGYHÁZ NONPROFIT SZERVEZETEINEK TÁMOGATÁSÁRA

Az Adótörvénykönyv 571/2003-as számú törvénye 57. szakaszának 4. bekezdése alapján az adófizetők átutalhatják évi adójuk 2%-át nonprofit szervezetek támogatására.

Az egyházterületi központoktól, lelkészektől, az adó- és postahivatalból vagy az internetről (www.anaf.ro > Asistență contribuabili > Toate formularele cu explicații > 230) beszerezhető 230-as űrlap kitöltéséhez az alábbi adatok szükségesek:

- a. Az adófizető azonosítási adatai, címe, személyi száma (CNP);
- b. Az átutalandó összeg. Amennyiben ez nem jelenik meg az űrlapon, az adóhivatal számítja ki;
- c. A nonprofit szervezet megnevezése, adónyilvántartási-száma (cod fiscal), bankszámlaszáma (cod IBAN).

Ehhez a nyomtatványhoz mellékelje a tavalyi adóívet (fișa fiscală) és a két dokumentumot küldje el ajánlott levélben az adóhivatalnak vagy adja le személyesen az adóhivatalban.

Leadási határidő: **2012. május 15.**

Az alábbiakban közöljük a Romániai Hetednapi Adventista Egyházhoz tartozó nem-kormányzati szervezetek listáját:

Nem-kormányzati szervezet hivatalos neve	Adónyilvántartási szám (Cod Fiscal)	Bankszámlaszám (Cod IBAN)
Uniunea de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea	4752219	RO39BRDE445SV23727514450
Biserica Creștină Adventistă de Ziua a Șaptea, Conferința Banat	5776798	RO68RNCB0015049272450001
Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea, Conferința Moldova	4277072	RO97RNCB0026012666800001
Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea, Conferința Muntenia	4733390	RO98RNCB0074029236240001
Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea, Conferința Oltenia	4553216	RO75RZBR0000060000460472
Conferința Transilvania de Nord	4547087	RO75RNCB0106026590810001
Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea, Conferința Transilvania de Sud	8364740	RO37RNCB0193015967500001
Asociația Susținătorilor Centrului Media Adventist	9853800	RO06BRDE445SV80558534450
ADRA	14355291	RO73RNCB0074029215400001
Asociația pentru Sănătate, Educație și Familie	12525349	RO92BRDE445SV59218754450
Asociația pentru Sănătate, Educație și Familie – filiala Tg. Mureș	15422976	RO23RNCB3660000461210001
Asociația pentru Sănătate, Educație și Familie – filiala Moldova	18522724	RO42RNCB0026040384680001
Asociația pentru Sănătate, Educație și Familie – filiala Oltenia	17643477	RO72RZBR0000060006579189
Filiala Muntenia a ASEF	15890683	RO36RNCB0074029223900001
Asociația Sola Scriptura	14297964	RO81BRDE445SV47505254450
Serviciul Umanitar pentru Penitenciare	5108446	RO87BRDE445SV91736164450
Serviciul Umanitar pentru Penitenciare – filiala Banat	7624613	RO49BPOS02002692001TOL01
Serviciul Umanitar pentru Penitenciare – Transilvania Nord	8949460	RO53BTRL01301205E06494XX
Asociația „Exploratori pentru viitor”	14027189	RO59BRDE445SV51224674450
Asociația „Exploratori pentru viitor” – filiala Baia Mare	18671564	RO92RNCB0182060518680001
Asociația „Școala Mihai Ionescu”	12483090	RO21RNCB0084010768640001
Fundația OMEGA	9914800	RO92BZBR0000060002777108
Fundația umanitară „Dr. Luca”, Bacău	14078913	RO15RNCB0026030893770001
AMICUS Iași	14032304	RO57BRDE240SV39131532400
AMICUS Cluj-Napoca	24775110	RO69BTRL01301205N60457XX
AMICUS Craiova	22569300	RO48BRDE170SV34125831700

A kereszt értéke

Senki sem gondolta, hogy az, ami ott történik, a történelem és az örökkévalóság vonatkozási pontjává fog válni.

„Mert az embernek Fia sem azért jött, hogy Néki szolgáljanak, hanem hogy Ő szolgáljon, és adja az Ő életét sokakért” (Mk 10: 45).

Jézus derékig levetkőzve állt a názáreti ácsműhelyben. A fűrészét a fűrészbakra helyezte. Arcán fájdalom vagy elragadtatás volt látható, de az is lehet, hogy mindkettő. Karjait széttárva, a menny felé emelte tekintetét... Abban a pillanatban a nyitott ajtón a lenyugvó nap utolsó sugarai beragyogták a szobát és a háta mögötti falra egy sötét, kereszt alakú árnyékot vetítettek.

Igen, nagy és állandó igazság az, hogy Krisztus Urunk, az Isten és ember Fiának messiási tevékenysége és élete a kereszt árnyékában zajlott.

Az isteni szeretet döntése volt, hogy Jézus Krisztus végigjárja a fellázadt emberiség Golgotájának útját, és életét adja, hogy engesztelő halála által, aki csak hisz őbenne, és elfogadja személyes Üdvözítőjének, „el ne vesszen, hanem örök élete legyen” (Jn 3:16).

Igen, nagy és állandó igazság az, hogy Krisztus Urunk, az Isten és az ember Fiának messiási tevékenysége és élete a kereszt árnyékában zajlott.

A megváltás tervének eme alapvető igazságáról beszél Ésaiás próféta is, az Ótestamentum evangélistája, amikor ezt mondja: „És ő megsebesített bűneinkért, megrontatott a mi vétkeinkért, békességünknek büntetése rajta van, és az ő sebeivel gyógyulánk meg” (Ésa 53:5).

Tőlünk, halandóktól eltérően, Krisztus Urunk nem egy eszméért adta életét, hanem hivatásának tudatában önként és szeretetből szenvedett a Golgota keresztjére szegezve. Ő megnyitotta a bűnös embernek, mindegyikünknek, az örökkévalóság kapuit, ha engedelmeskedünk az isteni hívásnak: „Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterhelttetek,... és nyugalmat találtok a ti lelkeiteknek” (Mt 11:28-29).

Sok próféta, Istennek sok szolgája szenvedett üldöztetést és adta életét mártírként az üdvözítő igazság védelméért, de az ő hivatásuk nem ez volt. Krisztus Urunk azonban azért jött, hogy életét engesztelő áldozatul adja (Mk 10: 45), mondván: „Ez az én vérem, az új szövetség vére, amely sokakért kiontatik” (Mk 14:24).

Azok, akik így imádkoznak: „Jöjjön el a te országod!”, tudják, hogy az Úr Jézus Krisztust és a megváltás munkáját csak akkor érthetik meg, ha az Ő keresztjét és örök életet adó áldozatát megértik és értékelik. Meg kell értenünk és el kell fogadnunk, hogy Jézus Krisztus meghalni jött. Ennek köszönhetően nekünk hit, valódi megtérés és iránta való engedelmes élet által megváltásban lehet részünk.

Igen, Krisztus Urunk Isten Bárányaként jött, engesztelő áldozatul mindenkiért, de sajnos, csak kevesen fogadták és fogadják el.

Pál apostol jól értette a gyakorlati kereszténység lényegét, amikor nyíltan megvallotta: „Mert nékem az élet Krisztus” (Fil 1:21).

A pogányok apostola számára az egyház nem csupán a történelmi igazságok egyszerű megőrzője volt. A damaszkuszi úton és a Golgota közelében átélt tapasztalata után neki most már mindennél többet jelentett Isten Fiának a bűn mélységeit áthidaló, történelemformáló áldozata. Ezért, határozottan mondhatta önmagának és azoknak, akikért dolgozott és imádkozott: „Mert nem végeztem, hogy egyébről tudjak tiköztetek,

Az Úr Jézus keresztre feszítésének eseményeiből kiemelkedik a cirénei Simon alakja, akit arra kényszerítettek, hogy a Via Dolorosán a nehéz keresztet vigye. Ő jelképezi mindazt, amit ma nekünk tennünk kell.

mint a Jézus Krisztusról, mégpedig mint megfeszítettéről” (1Kor 2:2).

A Kálváriáról eredő fényben a kereszt titka felragyog és minden más titokra fényt vet, hiszen Krisztus mibennünk „a dicsőségnek ama reménysége” (Kol 1:27).

Isten szemében bármelyik lélek értéke felbecsülhetetlen, ezért az üdvösségünk keresztjén Krisztus Urunk az Ő markaiba metszett minket.

Pál apostol saját tapasztalatából tudta, hogy a bűnösnek szembesülnie kell a kereszt megrendítő valóságával, amely az elvesző emberért önmagát feláldozó isteni szeretetet jelképe.

Az ihletett írás mondja: „Isten Krisztusra mint helyettesünkre és kezesünkre helyezte minden gonoszságunkat, bűnünket és igazságtalanságunkat... Ádám minden leszármazottjának a bűne az Ő szívére nehezedett súlyos teherként... Krisztus azt a lelki kínt érezte, amit a bűnösök éreznek majd, amikor az irgalom nem könyörög többé a bűnös emberi nemzetségért.” (Jézus élete, 753. old.)

Amint Jézus Krisztus keresztjét a két lator keresztje közé helyezték, ugyanúgy áll a keresztje a bűnben fetregő világ közepén. A megtért latorhoz intézett szavak szólnak mindazokhoz, akik alázatosan és bűnbánóan rognak a kereszt lábához, annak tudatában, hogy keresztény tapasztalatukban szükségük van a megbocsátó kegyelemre, és ezt mondják: „Isten, légy irgalmas nekem, bűnösnek!” (Lk 18:13). Mindezt, annak alapján, hogy „Krisztus vére megtisztít minket minden bűntől” (1Jn 1:7), mivel „Krisztus meghalt a mi bűneinkért” (1Kor 15:3).

Az Úr Jézus keresztre feszítésének eseményeiből kiemelkedik a cirénei Simon alakja, akit arra kényszerítettek, hogy a Via Dolorosán a nehéz keresztet vigye. Ő jelképezi mindazt, amit ma nekünk tennünk kell.

A kereszt hordozása a cirénei Simon számára áldásul szolgált, és attól a pillanattól kezdve mindig hálás volt Istennek ezért a tapasztalatért. Jézus Krisztus keresztjének hordozása javára vált és áldásul szolgált, és ő mindig bűnbánó, önmegtagadó, elismerő és örömteli maradt, a kereszt terhe és áldása alatt.

Ma, az Úr 2012. kegyelmi évében érvényes-e még számunkra is a kereszt? Milyen helyet foglal el keresztény élet-tapasztalatunkban az Úr Jézus keresztje?

Ne feledjük, hogy a valódi szeretet mindig az érdek nélküli szeretetszolgálatban nyilvánul meg, az isteni minta szerint, mert „úgy szeret-

„Isten makulátlan tiszta Fia a keresz-
ten függött. Testét korbácsütésekkel
szaggatták össze. Azokat a kezeket,
amelyeket olyan gyakran áldásra
nyújtott ki, fagerendákhoz szegezték.
Azokat a lábakat, amelyek fáradha-
tatlanok voltak a szeretet szolgálatai-
nak a végzésében, nagy szeggel verték
át és szegezték a kereszthez. A királyi
fejet össze-vissza szurkálták a tövis-
korona tövisei. A reszkető ajkak
jajkiáltásra formálódtak. Krisztus
mindezeket eltűrte – a vércseppeket,
amelyek lehullottak fejről és lefoly-
tak kezeiről, lábairól; a haláltusát,
amely eltorzította testének alakját; és
a kifejezhetetlen lelki kinszenvedést,
amit akkor érzett, mikor Atyja elrej-
tette előle orcáját. Ezek pedig mind
azt mondják az emberi nemzetség
minden egyes gyermekének: éretted
történt, hogy Isten Fia hozzájárult
a bűn e terhének az elhordozásához.
Éretted döntötte meg a halál uralmát,
és tárta fel ismét előtted a paradi-
csom kapuit. Az, Aki lecsendesítette
a tenger vad hullámait és járt a tajté-
kos hullámokon; Aki megremegtette
az ördögöket és száműzte a betegsége-
ket; Aki megnyitotta a vakok szeméit,
és életre keltette a halottakat, és Aki
áldozatként adta oda magát a keresz-
ten, mert szeretett téged.” (Jézus élete,
755. old.)

Dumitru Popa,
a Hetednap Adventista Egyház Román
Uniójának elnöke volt
1974-1990 között.

te Isten e világot, hogy az ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hiszen ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen” (Jn 3:16). ■

A keresztre feszítés helyesírása

Bármilyen előrehaladott lenne is a technika és a tudomány, az embernek mindig szüksége lesz a megfeszített Megváltóra.

A csodálkozás jele

Tolsztoj élete utolsó szakaszában a következőket jegyezte fel naplójába: „Ha Krisztus most megjelenne, autogramot kérnének Tőle, semmi mást.”¹ Ezeket a szavakat a felett való szomorúságában írta, hogy az erkölcs letűnőben volt kortársainál, és nem törte át lelkük áthatolhatatlan kéréget. Figyelemre méltó az állítás, hogy a templomok egyre inkább csak műemlékek, színházi előadások helyszínei, amelyekből kihalt a lélek. De a dolgokat más szempontból kell szemlélünk. Ahogyan velünk, keresztényekkel viselkednek, és ahogyan visszatükrözzük Jézus képét, vajon azt mutatja, hogy bármelyik generáció így tesz Jézussal? Nem. Ha Krisztus most megjelenne, nem autogramot kérnének Tőle, hanem megfeszítenék. Lehet, hogy nem rögtön, de három és fél éven belül biztos. Ennyire él az emberekben szándék a tökéletesség elviselésére. És körülbelül ennyi időt igényelne, hogy Jézus alászálljon gögünk szintjére.

Jézus jelenléte bármely generációra ugyanúgy hatna, mint amikor Ő emberi ruhában az emberek közt járt. Ha meghatároznánk az összes embertípus reakciójának a közös nevezőjét, a „csodálkozás” tapasztalatához jutnánk. Jézus állandóan csodálkozásra készítette az embereket. Elkápráztatta a tanítványokat: „Az emberek pedig elcsodálóznak, mondván: Kicsoda ez, hogy mind a szelek, mind a tenger engednek neki” (Mt 8:27). Csodálkozást váltott ki a papokból és az írástudókból: „És nem tudták őt megfogni beszédében a nép előtt, és csodálkozván az ő feletén, elhallgatának” (Lk 20:26). A nép is csodálkozott rajta: „És az ördögöt kiűzván, megszólalt a néma, és a sokaság csodálkozik vala, mondván: Soha nem láttak ilyet Izráelben!” (Mt 9:33) Ugyanakkor Jézus mindig ámulatba ejtette a népet tettei által. Amikor meggyógyította a beteget, az emberek elcsodálóztak: „Úgyhogy a sokaság álmélkodik vala, látván, hogy a némák beszélnek, a csonkák megépülnek, a sánták járnak, a vakok látnak” (Mt 15:31). Az emberek Jézus beszédén is csodálóztak: „És mindnyájan biznyságot tőnek fölöle, és elálmélkodának kedves beszédein, amelyek szájából származtak” (Lk 4:22). „És lőn, amikor elvégezte Jézus e beszédeket, álmélkodik vala a sokaság az ő tanításán” (Mt 7:28). Jézus a hallgatásával is csodálózást váltott ki: „Jézus pedig semmit sem felele, annyira hogy Pilátus elcsodálózék” (Mk 15:5). És amikor még jelen sem volt, hanem csak meséltek tetteiről, ugyanez a csodálózás uralta az embereket: „El is méne és kezdé hirdetni a Tízvárosban, mely nagy dolgot cselekedett vele Jézus, és mindnyájan elcsodálóznak” (Mk 5:20).

Ha Jézus ma a földön járna, az emberek bizonyára nem maradnának közönyösek. Azonban ezek az „ámulatba esések” ugyancsak a kereszthez vezetnének el.

E világ pusztai vándorlásának utolsó generációja szeret csodálkozni: „és csodálván, az egész föld követé a fenevadat” (Jel 3:13). És a világ

csodálkozásának kovása legtöbbször keresztre feszítéseket eredményez. A bekezdés végén felteszem a kérdést: te helyesen használod a csodálkozás jelét a keresztre feszítés helyesírásában?

A kérdőjel

Ez a cikk nem hitelvi szempontból foglalkozik a keresztre feszítéssel, és nem teológiai értekezés. De meg kell jegyeznünk, hogy a Főpap engesztelési munkája a mennyei Szentélyben a kereszten levő engesztelés alkalmazása azokkal szemben, akik hittel kérik ezt. Következésképpen, Isten szemszögéből a keresztre feszítés ma is teljes és ugyanúgy érvényes, mint mindig, a megváltási terv létrejöttétől fogva. De emberi szempontból a dolog másképp áll. Az ember részére a keresztre feszítés lehet időszerű vagy nem, attól függően, hogyan viszonyul hozzá. Ha az első kérdés, amelyet az ember feltesz, az lesz, hogy „mi a fontos nekem a keresztre feszítés eseményében?“, és ha majd felteszi a kérdést, „hogyan érint ez engem személyesen?“, érezni fogja, amint a távolság közötté és a kereszt között jelentősen csökkeni fog.

A keresztre feszítés akkor lesz érvényes ránk nézve, ha túllép a száraz tantételek dimenzióján, ha kommunikációt és személyes megismerést eredményez a bűnös „én” és a mindenható „Te” között.

Miért érezzük azt, hogy a XXI. században nem fontos a keresztre feszítés? Mert azzal foglalatostkodtunk, hogy valahogy rövidített úton megmeneküljünk, növelve a köztünk és a Megváltónk közötti távolságot. Ma csendben végignézzük, ahogy az emberek pszichéjében már nem számít bűnnek a bűn, a vétkekesség, a megváltás fogalmai feloldódnak, és már senki sem áll ellen a gonosznak. Azt hisszük, hogy a posztmodernizmus tulajdonképpen posztkereszténység is. A transzcendens valóságot már nem tekintjük érvényesnek; jelentéktelennek és érték nélkülinek tartjuk. Az emberek – véges felfogásukban – azonnali vágyaik kielégítése szempontjából terveznek. A szórakoztató eszközök mind jobban és jobban elárasztanak bennünket, és egyre nagyobb létjogosultságot nyernek, a birtoklás lelkiületének megtestesülése, az ember elembertelesenése, a saját személyünk iránti megszállottság

olyan tünetek, amelyeket G. Lypovetsky „második individualista forradalomnak”² nevezett. Az individualizmus a keresztre feszítéssel ellentétes irányban halad, növelve az ember és a Megváltó közötti távolságot. A saját élvezetek halmozására irányul, és az én érzelmi beteljesülésével éri el csúcspontját, amely engedékeny és minden vágya a szexuális élet győzelme. De a vándor rabszolga szabadságélvezete nem szabadítja fel a lelket is. Egy saját magától megrészegetett világ még mindig Azazel száműzetésében marad.

A kereszténység a megváltás vallása. Ez azt feltételezi, hogy az emberek elbuktak és elveszének határozott, hiteles és érvényes segítség nélkül. A megfeszített és feltámadt Megváltó személye nélkül. A keresztre feszítés akkor lesz érvényes ránk nézve, ha túllép a száraz tantételek dimenzióján, ha kommunikációt és személyes megismerést eredményez a bűnös „én” és a mindenható „Te” között. A teológiai diskurzus, amelyben kifejezéseket tárolunk, hogy bebiztosítsuk és bebizonyítsuk intelligenciánk terjedelmét, de amelynek túl kevés köze van a Krisztuskövetéshez, nem ment meg minket. Ha ezeket nem értjük meg mélységükben, vallásos tapasztalatunk nem lépi túl Mária Magdolna aggodalmait, aki az üres sír előtt ezt mondta: „Elvitték az én Uramat, és nem tudom, hová tették őt” (Jn 20:13). Egy egész életen át járhatunk a gyülekezetbe ilyen kérdésekkel, mindig azt kutatva, hol található az Isten, mert a többiek elrejtik Őt, és mi nem tudjuk hová vitték.

Nagy szükség van az igazság diakóniájára, a keresztre feszítés diakóniájára, az egyház tantételei és felebarátaink iránti tisztelet diakóniájára. Ezek a lelki érettség kérdései. Amikor az itt elhangzott dolgok gyümölcsöt teremnek az életben, a keresztény megrövidíti az utat saját maga és a kereszt között, és a keresztény örül a haladásnak.

A keresztre feszítés akkor kap valódi jelentőséget, ha helyesen használjuk a kérdő- és a csodálkozó jelt, amikor Isten azt mondja: „Elvégeztetett”! ■

Remus Soare, lelkész, Torrejon Sion adventista gyülekezet, Spanyolország

1. Lev Tolsztoj: *Istenről és emberről – az utolsó évek naplója*, 1888. november 25-i bejegyzés, Bukarest, Humanitas, 2009.

2. G. Lypovetsky, *La era del vacío*, Anagrama, 1986.

A keresztt – hódolat és megvetés között

Isten az Ő isteni áldozatával megmentett Önmagától Önmagának.

A djakok egy biztos pontot, és felfordítom a földet”, mondta Archimédész, az ókor híres tudósa. Amiről Archimédész azt mondta, hogy elméletileg lehetséges, megtörtént a gyakorlatban Krisztus megfeszítésekor. A keresztt megváltoztatta a dolgokat. A keresztre feszítés után elkezdődött a föld és a menny helyreállítása előtti végső szakasz. A keresztt óta az idő könyörtelen az emberekkel, a homokórában már meg lehet számlálni az alápergő homokszemeket. Jézus keresztre feszítése a visszajára fordította az emberiséget, így az kénytelen szembenézni igazi arcával.

Kétezer éve Jézus keresztje világegyetemünk biztos pontja, az a kilométerkő, ahonnan kezdődik a valódi élet felé vezető út. Mi kikerülhetjük a kereszttet, megtehetjük, hogy ne higgyünk benne, hogy ne tartsuk létezésünk támpontjának, de a kereszttet nem lehet figyelmen kívül hagyni, és a Megfeszítettet sem. Egyesek nevezhetik bo-

lonságnak, mások botránykőnek, míg mások számára a keresztt „Isten ereje” volt és lesz.

A keresztt valódi fájdalma

Amikor a keresztre feszítésről beszélünk vagy olvasunk, leggyakrabban Jézus fizikai szenvedésének jelenetei jutnak eszünkbe. Mély érzelmeket élünk át, elképzeljük Jézus kínját, és a könnyek már folynak arcunkon, miközben az áldozat formája miatt szinte szem elől tévesztjük a lényegét.

A keresztt legnagyobb fájdalma nem az, amit az emberek Jézussal tettek, hanem amit az *Atya-isten* tett a Fiával. A kereszténység történetében sokkal kegyetlenebb tortúrákkal is találkozunk, mint amilyeneken Jézus átment. Követőit sokkal nagyobb fizikai szenvedéseket érték, de egy mártír sem szenvedett többet az Úr Jézusnál. Jézus borzasztó szenvedését a nem kívánt pohár okozta. E pohár tartalmáról szól Jeremiás 25:15 verse: „Vedd el kezemből e harag borának poharát”. Ez a pohár tele van Isten szent haragjának dühével és hevével, amely kitöltetik minden bűnért, és a Szentírás azt mondja, hogy ez a pohár készen áll az egész emberiség számára.

„Az evangélium dicsősége az, hogy éppen Ő mentett meg, akinek a megmentésére szükségünk volt.”¹ Isten az Ő isteni áldozatával megmentett Önmagától Önmagának.

Elviselte az átkot, hogy mi áldásban részesüljünk

Pál apostol azt mondja, hogy Isten haragját az emberek törvény iránti tiszteletlensége váltotta ki (Róm 1:18), Mózes pedig emlékeztet minket Izrael gyermekeinek mondott búcsúbeszédében, hogy Isten megátkoz minden egyes törvénytapsó embert.

5Móz 27:26 verse nagyon világosan fogalmaz: „Átkozott, aki meg nem tartja meg e törvénynek ígeit, hogy cselekedje azokat!” Tudjuk

nagyon jól, hogy a zsidó nép és máig senki sem tudta tökéletesen betartani Isten törvényét, és íme, mindnyájan életben vagyunk, és Isten áldásait élvezzük. Az egyetlen mód, hogy láthatóvá váljék rajtunk az áldás, Jézus Krisztus átok alá helyezése volt, aki maga választotta, hogy hordozza az átok következményeit és szegényét.

Hogy jobban megértsük a szenvedés és az áldozat mélységét, fontos figyelembe vennünk, amit Pál mond 2Kor 5:21 versében: „Mert azt, aki bűnt nem ismert, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk Őbenne.”

Pálnak ez az állítása azt sugallja, hogy Jézus magára vette természetünket. Jézus természete nem változott meg, valódi ember volt, de bűn nélküli. Ami megváltozott, az volt, ahogyan Isten tekintett Jézusra. Elfogadva bűneinkért a büntetést, Isten úgy tekintett Jézusra, mint a legnagyobb bűnösre, és úgy is kezelte. A megbocsátásnak, melyben Isten Jézus által részesített minket, határozottan arra kellene készítenie, hogy fenntartások nélkül szeressük Őt, és szent félelmet tanúsítsunk, bármikor kísértést érzünk a bűnre: „Hiszen tenálad van a bocsánat, hogy féljenek téged” (Zsolt 130:4).

Lapozzuk fel a Szentírást és lássuk meg Jézus áldozatának mélységét. 5Móz 27:15-26 verseiben átkok vannak felsorolva, amelyek azokat sújtották, akik áthágták a szövetség valamelyik rendelkezését. Az, hogy Isten megátkoz, fájdalmas és ellenséges bánásmódot jelent részéről, amelynek végeredménye a megátkozott halála (lásd 5Móz 28). Így, minden bálványimádót, mindenkit, aki hálátlan és nem tiszteli a szüleit, mindenkit, aki gúnyolja a fogyatékosokat, mindenkit, aki semmibe veszi az özvegyek és árvák jogait, minden

*Hogy nekünk megkegyelmezhessen,
Isten nem kímélte saját Fiát. (...)
Nagyon nehéz felfognunk, hogy akit
megátkoznak a halált érdemlő tettek
miatt, bűnt nem ismert.*

vérfertőzést elkövető embert, minden hidegvérű gyilkost Isten megátkoz.

Bár számos izraelitáról tudunk, aki átkot érdemelt volna tetteiért, nem nagyon találunk bizonyítékot, hogy mennyei átok sújtotta volna őket. Még a mai napig sokan vannak, akik a Krisztus követője nevet hordozzák, vétkesek a fentebb említett tettekben, mégis úgy tűnik,

mégsem csap beléjük a villám, Isten ítéleteként. Miért nem bünteti meg őket, és miért nem büntet minket a mennyei harag? Mert Jézus bűnné lett értünk, Ő a megöletett Bárány a világ bűneiért a világ megalapítása előtt.

Hogy nekünk megkegyelmezhessen, Isten nem kímélte a saját Fiát. Jézust úgy tekintették és úgy kezelték, mintha bálványimádó lett volna, mintha engedetlen lett volna szülei iránt. Úgy bántak vele, mint aki vérfertőzést követett el, mint egy irgalmatlan gyilkossal, mint a legnagyobb törvényszegővel. 5Móz 27:15-26 versei alapján nagyon nehéz felfognunk, hogy akit megátkoznak a halált érdemlő tettek miatt, bűnt nem ismert.

A kereszttel változást követel

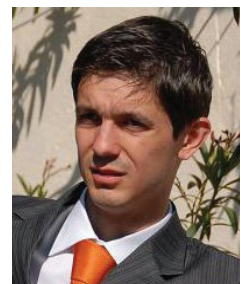
Jézus áldozata olyan esemény volt, amely megrázta a mennyet és a mi valódi megtérés felé

*Jézus megfeszítéséről szépen énekelni,
s közben úgy élni, mint akik keresztre
feszítették, istenkáromlás. A kereszttel
életek cseréjét jelenti.*

törekvő életünket. Az örök életet azzal töltjük majd, hogy csodáljuk Krisztus munkáját, az Isten-emberét, aki helyettünk szenvedett.²

A kereszttel által nem csak a bűn győzött le, hanem annak ereje is. A kereszttel köszönhetően sikerünk lehet a bűnös élet elleni harcban. A kereszttel arra kell készítenie bennünket, hogy szentek legyünk, ahogyan Atyánk is szent.

A kereszttel áldozat nem csak egy történelmi pillanat, amiért hálásak lehetünk. A kereszttel egy jelenvaló valóság, amely a gyakorlati vonatkozásokat is magában foglalja. Jézus megfeszítéséről szépen énekelni, s közben úgy élni, mint akik kereszttel feszítették, istenkáromlás. A kereszttel életek cseréjét jelenti. Tegnap Jézus nekem adta az életét, én azért élek, mert Ő meghalt; ma én adom át Neki az életet, és Ő bennem él, mert én meghaltam. A kereszttel megváltozott életet jelent. ■

Daniel Bota lelkész a borosjenői (Ineu) kerületben.

1. R. C. Sproul: *Saved from What?*, Wheaton, IL, Crossway books, 2002.

2. C. J. Mahaney: *Trăind focalizat pe crucea lui Hristos*, 127. old., Neemia Kiadó, Brassó, 2008.

Akik várjátok és sóvárogjátok

Felemelő lelki tapasztalatokban azok részesülnek, akik a Szentlélek rendelkezésére állnak.

Gyülekeztem egyik vezetője, attól a pillanattól kezdve, hogy megtudta: az evangelizációs munka irányításában reá esett a választás, imádkozni kezdett, hogy az Úr adjon neki ötleteket és tárja fel előtte a munkatervet.

A személyi szolgálatért felelős testvér jobban szerette a börtön-szolgálatot, a presbiter pedig a misszió másik részét felügyelte.

Február közepén, amikor az utcákon és a parkokban még országsszerte hóhegyek emelkedtek, a presbiter megállított és azt mondta nekem: „Atyafi, *A nagy küzdelem* projekt Istentől van. Egy ideje nyugtalan a lelkem, azon tűnődöm, hogyan juttathatjuk el *az év könyvét* minél több házhoz. A múlt hét egyik napján az Úr adott egy gondolatot. Március elseje megfelelő alkalmat kínál, hogy városunkban a hölgyeknek és kisasszonyoknak egy virágot... és egy könyvet adjunk. Mit szól hozzá?”

Azonnal felismertem, hogy ez a gondolat Istentől származik. Azoknak pedig, akik előítélettel viszonyulnak március elseje néphagyományi jelentőségéhez, eszükbe juttatom, hogy minden évben, így 2012-ben is, megajándékozhatjuk feleségünket, leányainkat és másokat is egy-egy virággal. Hiszen a tavasz öröme bennünket is magával ragad. Az év könyvét pedig csak úgy oszthatjuk ki, ha minden lehetőséget felhasználunk, amit Isten nyújt nekünk. Emlékezzetek vissza, mit mondott az Úr: „Legyetek azért okosak, mint a kígyók, és szelídek, mint a galambok” (Mt 10:16).

Megbeszéltük a tervet a gyülekezet bizottságában, és megkértem Cornel Peicu presbitert, közölje velünk személyesen azt a gondolatot, amit az Úr adott neki. A tervet a bizottság egyöntetűen elfogadta. Amikor a tervet a gyülekezet elé tártuk, mindnyájan elismerték, hogy „az Úrtól van ez a dolog”. Megrendeltük a *Viața și*

Sănătate Kiadótól az év könyvét, és javasoltam, hogy gyűjtsünk pénzalapot a könyv megvásárlásához; a testvérek azonnal, a lehetőségeik szerint válaszoltak, a virágokat pedig az ajánlotta fel, akiben e terv gondolata megfogant.

A város másik két gyülekezetének a lelkészei, Alin Văduva és Cornel Popa is csatlakoztak hozzánk, és a terv nagyobb méreteket kezdett öltetni. Mozgósították a két gyülekezet ifjait, akik a mieinkkel karöltve a tervet az egész Prahova völgyére kiterjesztették. Így történt, hogy március elsején, kevesebb mint két óra alatt, több mint 3000 könyvet és virágot osztottunk szét.

Câmpina, Breaza, Sinaia és Bușteni városokban a járókelők kellemes meglepetésben részesültek az Adventista Egyház egyedi kezdeményezése által. A fiatalok pedig, akik átadták a könyvet és a virágot, megízlelték a menny örömét.

Néha napokba kerül, hogy kiösszunk száz könyvet, de 2012. március elsején több ezer könyvet osztottunk ki rekordidő alatt.

Reméljük, hogy A Föld sorsa című könyv megmentő hatással lesz azok életére, akik olvasni fogják.

Reméljük, hogy *A Föld sorsa*, ez a múltat a jövővel ugyanazon reménység alatt egyesítő ihletett forgatókönyv megmentő hatással lesz azok életére, akik olvasni fogják. Tudjuk, hogy milliók ismerték meg a megmentő igazságot *A nagy küzdelem* című könyv által, mely a figyelmünket a Biblia, az igazi világgóság felé irányító fontos kicsi fénysugarak egyike (Zsolt 119:105).

A könyv áldásos hatásáról én is sok bizonyítást hallottam. Ezt a könyvet Isten gondviselésénél fogva „e mostani időért” választották „az év könyvének”. Hálát adok Istennek ezért az ihletett tervért, amelyet egyházunk vezetősége világviszonylatban elindított. Ki tudja, lehet, hogy ez lesz a Péter második levelében leírt prófécia beteljesedése, ahol ez áll: „akik várjátok és siettetitek az Isten napjának eljövetelét!” (2Pt 3:12, prot. ford.) ■

Gabriel Radu, lelképásztor, Bétel gyülekezet, Câmpina

A Matca 1 gyülekezet

A matcai adventizmus történelme felhívja figyelmünket 1919 nyarára, amikor a háború után az ifjú Toader Chiriac is hazatér. A háborúban szerzett sérülések miatt kórházba kerül, ahol valaki felolvassa neki a Bibliából. Kíváncsi lévén a hallottakra, ő maga is olvasni kezdi, és meggyőződik az igazságról. Hazatérve, felesége elfogadja az új hitet, és érdeklődésük folytán Tecuci-ra mennek, ahol gyülekezet működött, megkeresztelkednek és az Adventista Egyház tagjai lesznek. A hit miatti üldözések és perek más nevet is csatoltak a matcai csoporthoz. 1928-ban a csoport 15 tagot számlált, 1932-ben a számuk megduplázódik, eléri a 30-at. Ugyanebben az évben létrehozzák és megszervezik a gyülekezetet, mely Toader Chiriac testvér lakásánál tartja összejöveteleit. Ebben az időszakban teszik le az első imaház alapját, Andrei Istrate telkén, amit az ő apja adományozott. Az épületet nem tudták befejezni, mivel elkezdődik a 2. Világháború.

1950-ben befejezik és felszentelik az imaházat, akkor a gyülekezetnek már 100 tagja volt. Az évek során a gyülekezet növekedett, és szükségessé vált egy nagyobb terem. 1979-ben

megkezdődnek a munkálatok, de a kommunista hatósági szervek megállítják a terjeszkedési munkálatokat. Fenyegetések és bírósági perek után, 1981-ben újrakezdi a munkálatokat, és 1984 februárjában felszentelik az új imaházat. „Az Úrnak ez a Temploma” ma is élő tanúja annak, mit tett és tesz Isten még a nehéz időkben is. Jelenleg a gyülekezetnek 460 tagja van, amely magában foglalja a Drăgușeni, Corod és Drăgănești helységekből levő csoportokat is. A Matca 1 gyülekezet élő közösség, és részt vesz testileg-lelkileg az egyház projektjeiben, helyi és országos viszonylatban. Isten megáldott minket egy rádióadóval is, mely minden órában közvetíti az evangélium üzenetét az emberek otthonába és szívébe. Isten segítségével szeretnénk gyülekezetet alapítani Drăgușeni helységben, terjeszteni a munkát Corodban, megismertetni a Reménység Hangja Rádiót a több mint tíz, Matcahoz tartozó település lakóival, siettetve a Vele való találkozás napját. Ez a reménység köt össze minket az országban és az egész világon élő nagy advent családdal.

Ionel Mardare, lelkész

Guam

Guam szigete a Csendes-óceán nyugati részén található, a Marianna-árokktól északra; az Amerikai Egyesült Államok fennhatósága alá tartozik, de saját kormányzata van. 1521-ben fedezte fel Magellán, 1668-ban vált spanyol gyarmattá, majd 1898-tól az Egyesült Államokhoz csatolták; 1941-ben elfoglalták a japánok, 1944-től ismét amerikai közigazgatás alá került, ahol fontos katonai támaszpontot létesítettek. A szigetnek 160.000 lakosa van, területe csupán 516 km², azonban a Marianna-szigetcsoport legnagyobb szigete. Kozmopolita hely, egyes és művelt népességgel, sokféle kulturális és vallási hagyománnyal.

Az első szombatünnepelő ezen a területen Gilermo Flores baptista lelkész volt, aki 1926-tól kezdte ünnepelni a hetednapos szombatot anélkül, hogy tudomása lett volna egy másik, hasonló hitű szervezett csoportról. Csak 1948-ban csatlakozott az Adventista Egyházhoz, miután lelkészként dolgozott. Metzker, egy hadi gyógyszerész Oregonból, sok sikertelen próbálkozás után,

hogyan advent üzenetet terjessze, 1945-ben rátalált egy, a szombat iránt érdeklődő családra, és velük együtt tanulmányozni kezdte a Bibliát. Ez Ulloa kormánytag családja volt, mely éveken át otthont adott a helyi adventista gyülekezetnek.

1949-ben Maria Ulloa, közoktatási nevelő, megnyitja az első adventista iskolát, még mielőtt a Guam Micronesia Missziót hivatalosan megszervezték volna. Ezt rövid idő múlva követte egy második iskola. Jóllehet a bérelt helyszín változott, ezek az iskolák folytonosan működtek, 1964-től pedig adventista iskolákká váltak.

1955-ben működni kezdett egy adventista orvosi rendelő is, mely ma az adventista jelenlét szimbóluma lett. A 60-as évek közepén a klinika annyira fejletté vált, hogy egy új helyet kellett bérelniük. Az egyház statisztikai adatai szerint ma évente több mint 80.000 beteget kezelnek itt.

Guamban, ugyanazon statisztikai adatok szerint 4 adventista lelkész, 6 gyülekezet, 2 csoport és 1359 tag létezik.

Adrian Neagu

Az Amazonasz felé vezető út (II)

Világunk ma is tele van csodákkal, ugyanúgy, mint a bibliai időkben. Egyesek észre is veszik ezeket.

Az *Adventszemle* előző számában bemutatam pár részletet az életemből, mielőtt meghoztam volna a nagy döntést, hogy az amazonasi dzsungelbe menjek misszionáriusnak. Ugyanakkor arról is írtam, hogyan döntöttem el azt, hogy épp ott szolgáljak. Ebben a számban szeretnék megosztani néhány tapasztalatot, melyet ott éltem át.

A fehér ruhába öltözött férfi

A dzsungel falvainak lakói, álmaik és látomásaik nyomán istenfélelemmel vártak minket, amint ezek a törzsek megértették Istent.

Egyszer bementem egy faluba. Előző este egy bennszülött azt álmodta, hogy az ég tele volt angyalokkal, fehér ruhába öltözött emberekkel, és középen volt Valaki. Az álomlátó úgy értette, hogy a középen álló különleges személy Isten. A föld csupa tűz volt, tele vérrel, és az emberek ijedten szaladtak mindenfelé, őt pedig elfogta a halálfélelem. Ijedtségében meglátott engem, amint fehér ruhába öltözve arról prédikáltam, Aki eljön majd az ég felhőin az angyalokkal.

Másnap, amikor meglátott, sírni kezdett, reszketett félelmében. Megkérdezte saját nyelvén, mit hoztam neki. Ránéztem – erős ember volt, de közben kérdezett, sírt. Azt mondta, hogy azért vagyok a falujában, hogy Krisztusról prédikáljak, azért jöttem, hogy arról beszéljek, akiről aznap éjjel álmodott. Ez a falu befogadta az üzenetet, és itt létesítettem az első adventista gyülekezetet. Ez a falu a Yanayaku-Paranapura folyó menti chayauita törzshöz tartozik.

Harc a kígyóval

Pár nap múlva felfelé utaztam egy folyón, és miközben egy távoli falu felé igyekeztem, a parton egy bennszülött kiabált, izgatottan próbálta felhívni magára idegenvezetőim figyelmét. Miután pár szót váltottunk, idegenvezetőim megállították a csónak motorját. Megtudtam tőlük, hogy ennek az embernek a fiát épp most marta meg egy mérges kígyó. A csónak motorjának zaja, mondták az idegenvezetők, kiváltotta a méreg gyorsabb terjedését a gyermek testében. A partra húztuk a csónakot, és megnéztem a gyereket. Növényi szemet tettem a kígyómarásra, és inni is adtam, víz és szén keverékét. Imádkoztunk érte, és pár napra rá megtudtuk, hogy meggyógyult.

A legmeghatóbb élményünk egy férfhoz kapcsolódott, aki a gyermek házában volt, amíg mi elsősegélyben részesítettük. Ez a férfi, amint később elmondta, varázsló volt. Ugyanakkor annak a falunak a főnöke is, ahová szeretnénk volna eljutni. Amikor megérkeztünk a falujába, tudva, hogy keresztények vagyunk, nem akart beengedni, hogy prédikáljunk. De most megváltoztatta véleményét, és rendelkezésünkre bocsátott három napot, hogy ott prédikálhassunk.

Az Élet Könyvét lapozva

Első este, a Szentlélek ihletésére, az ítéletről beszélünk. Másnap kora reggel egy nő jött az idegenvezetőinkhez, és kérte, hogy beszélhessen velünk. Abban az időszakban az embereknek gyakran álmodtak rólunk, de ők nem tulajdonítottak neki jelentőséget, csak elmondták egymásnak. Így, távozásunk napján ez a nő dühös lett, és kérte az idegenvezetőktől, hogy beszélhessen velem. Szeretett volna megkeresztelkedni egy látomása miatt. Megkértük, hogy mesélje el a látomást, amely meghatott.

Ez a nő, három héttel, mielőtt hozzánk jött volna, látta a mennyei ítélet jelenetét. Négy mé-

ternyi magas angyalok nyitott könyveket tartottak a kezükben, ahová a megváltottak nevei voltak belevésve arany betűkkel. Láta a mi nevünket, az én és kollegáim nevét, nagy aranybetűkkel beírva az Élet Könyvébe. Egy angyal kézen fogva elvitte, hogy lássa az Élet Könyvét.

Látta a mi nevünket, az én és kollegáim nevét, nagy aranybetűkkel beírva az Élet Könyvébe. Egy angyal kézen fogva elvitte, hogy lássa az Élet Könyvét. Mialatt közeledett a könyvhöz, az hirtelen kinyílt, és az angyal azt mondta: „Te még nem tartozol ehhez a néphez. Meg kell keresztelkedned.”

Mialatt közeledett a könyvhöz, az hirtelen kinyílt, és az angyal azt mondta: „Te még nem tartozol ehhez a néphez. Meg kell keresztelkedned.”

Ő szeretett volna többet megtudni erről a látomásról és jelentőségéről. Így, a mi jövételünket Isten előre elkészítette. Ő és családja kérték a keresztséget, és több idő múlva, miután felkészítettük őket, megtudtuk, hogy ő és családjának még tíz tagja elmentek az első adventista imaházhoz, és egy adventista lelkész megkeresztelte őket. Dicsőítettem Istent ezért a nagyszerű tapasztalért. A távoli törzsek első gyümölcszeiréért, de főleg azért, hogy a nevem szerepel az Élet Könyvében.

Még sok „pogány” létezik, akinek nincs meg az a kiváltsága, hogy Bibliája legyen, hogy egy evangélista vagy misszionárius elvigye hozzá az evangéliumot és az advent üzenetet.

A következő perui utazások alkalmával, 2008 vége felé, Isten megengedett egy balesetet, épp mielőtt hivatalosan beléptem volna még 80 államba. Távol kellett lennem a missziótól pár hónapig, majd visszatértem az Istentől nekem rendelt feleséggel – Marilenával. A perui misszióutak folytatódtak, és azóta az amazona-

si dzsungel új falvai és törzsei nyíltak meg az evangélium üzenete előtt. Most imádkozunk és dolgozunk a Machyqengas és Awarunas törzsek falvainak lakóiért. Isten továbbra is csodákat tesz életemben, és terve szerint vezérel. Most elvezetett, hogy lelkészképzésben részesüljek, hogy a perui bennszülött törzsek között még jobb munkát végezhsek.

Menjetek el széles e világra

Úgy tűnik, hogy a missziómunkát kevésbé értik meg és értékelik most, amikor a média ilyen sok eszközzel rendelkezik, mint abban az időben, amikor Ellen White az első európai, ausztráliai, ázsiai és más missziós területek megnyitására írt. Hála Istennek vagyunk az első misszionáriusoknak, akik megismertették az advent üzenetet országunkkal, áldozatok, ellenszegülés és sok munka árán. De ebben a világban még sok nagy terület van, ahová az advent üzenet nem jut el csak áldozat és odaadás árán. Még sok „pogány” létezik, akinek nincs meg az a kiváltsága, hogy Bibliája legyen, hogy egy evangélista vagy misszionárius elvigye hozzá az evangéliumot és az advent üzenetet. Ez Isten mai gyermekeinek válasza arra a kérdésre, hogy: „Kit küldjek el és ki megyen el nékünk?” (Ésa 6:8). Mit válaszolnál te, amikor Isten megkérdezi tőled? A gonosz és a jó erői között ádáz harc folyik. Az ihletett toll azt írja, hogy az igazság hirdetésének munkája nem fejeződik be kevesebb erővel, mint ahogyan elkezdődött. Azzal az ígérettel, hogy a Szentlélek velünk van, álljunk Isten rendelkezésére, és tegyük azt, amit kér tőlünk, terve szerint. Erre segítsen Isten minket. Ámen! ■

Cornel Stoian Buzău megyei laikus misszionárius.
E-mail cím: asaelyo@yahoo.com.

Qumran – az értékes kincs

A qumrani épület-együttes őrtornya (ami megmaradt belőle)

A 4-es számú barlang

Kézirat és tárolóedények, amelyekbe a tekercseket helyezték, mielőtt barlangba rejtették azokat.

A qumrani tekercsek vitathatatlan bizonyítékai annak, hogy a Szentírás megírását és fennmaradását Isten vezette.

„Mert a test gyakorlásának kevés haszna van, de a kegyesség mindenre hasznos... Amíg odamegyek, legyen gondod a felolvasásra, az intésre és a tanításra.” (1Tim 4:8,13)

Mindeddig a múlt fenséges nyomait hordozó fontos központokba, nagy tettek helyszíneire látogattunk el. Ma meghívlak egy olyan régészeti helyre, amely nem rendelkezik a fentiekkel. Nem nagyobb 500 m²-nél, nem volt még falu sem, hanem csak egy épületegyüttes, amelyet a pusztában építettek. A kincsek, amelyek ma, a mi időnkben gazdagabbá tették a világot, a környék barlangjaiban voltak elrejtve. Milyen kincsek voltak ezek? Könyvekről van szó, és nem akármilyen, hanem szent könyvekről, az Ótestamentum szent írásairól.

Mi az a Qumran?

A Qumran név ismert a bibliatörténetben, az egyetemeken, a gyülekezetekben, és mindazok számára, akiket a Szentírás érdekel. A név nagyon régi, arabul Gumran, és rokonságban áll a Gomora szóval, ezért ez a helységnév bizonyítéka lehet a gonoszságba süllyedt város létezésének, amelyre Isten tüzet hozott az égből.

Qumran a Holt-tenger észak-nyugati sarkánál található, Júda pusztájában, Jerikótól 10 km-re délre, épp a hegyláncolat lábánál. A Holt-tenger és a hegy között egy mészköves fennsík található, amelyet mély gleccserszakadékok szelnek át. Az esszénusok egy itteni hegyfokot választottak ki székhelyüknek. A Jordán sivatagos részében szétszórva és az ország más helységeiben is éltek esszénusok, de termelő és vezető központjuk itt volt.

A Qumran egy épületegyüttes, villa, néhány nagy, 8-10 méter hosszú és körülbelül 4 méter széles szobával. E szobák rendeltetése a következő lehetett: (1) étkező (az esszénusok naponta kétszer étkeztek együtt, miután elvégezték a rituális fürdőt egy medencében, amelyet mikvának neveztek), (2) imaterem – egyes régészek szerint a qumrani templom, amely nyugat-kelet felé nézett, (3) másolóműhely (szkriptórium), amely valószínűleg emeletes volt, ahol a bibliai tekercseket és más könyveket sokszorosították. Ez az azonosítás, az ott felfedezett íróasztal-darabok, bronz tintatartók és a tinták keveréséhez használt paletták alapján történt.

Az épület domináns eleme a vízellátási rendszer, amely egy, az egész épületet átszelő lefolyóból, több nagy víztartályból és több mikvából állt, ez utóbbiakat rituális fürdőhelyként használták. Ez azt mutatja, hogy az esszénusok nagy figyelmet fordítottak a rituális tisztálkodásra.

E helyiségek és rendszerek mellett Qumranban egy fazekasműhely is létezett, kerámiaégető kemencével, egy konyha, istállók és őrtorony, amelynek romjai ma is láthatók.

A qumrani település létezésének két szakasza van, és egy 200 éves perióduson húzódik végig. Az 1a és 1b szakasz Kr. e. 140-30 között létezett, majd következett egy 30 éves megszakítás, amely egy nagy földrengésnek tulajdonítható. Ez a földrengés tönkretette az építményt, körülbelül Kr. e. 31-ben. A második szakasz Kr. e. 4-ben kezdődik, és Kr. u. 68 nyarán fejeződik be, amikor a település elnéptelenedik, majd elfoglalják a rómaiak. Egy időben az épületet kaszárnyának használta a római hadsereg, majd hosszú ideig elhagyatottá válik, egészen a XX. századi régészek érkezéséig.

Kik voltak Qumran lakói?

Az esszénusok a jeruzsálemi templom egykori papjai voltak, akik nem akarták alávetni magukat Antiochus Epifánész erőszakos görögösítésének, és elhagyták a templomot. Ők teljesen elkülönültek a templomtól, és létrehozták az *esszénusok* nevű szektát, amelynek jelentése: *a kegyesek*. Jól felkészült emberek lévén, folytatták az írást, és nagyon gazdag irodalmuk volt. A perza dualizmus hatása a nevükben is tükröződik: „A világosság fiai”. A mű, amely a legjobban képviseli őket – *Háború a világosság fiai és a sötétség fiai között* – megfogalmazza alapfilozófiájukat.

Egyéb műveik: *A damaszkuszi dokumentum*, *A fegyelem tankönyve*, *A templom tekerese*, *A réz-tekeres*. Nagyon sok példányt találtak az apokrif iratokból és pszeudográfiából, melyek közül a *Jubileumok Könyve* a legelterjedtebb. Egyetlen világi tartalmú könyvet sem találtak a régészek, csak vallásos iratokat.

A bibliai kéziratok képezik a talált dokumentumok legértékesebb részét. Több mint 235 példány van belőlük, a több mint 800 iratból, amit találtak. Ezek közül a Zsoltárok könyvéből van a legtöbb példány (37), majd Mózes ötödik könyve következik, 25 példánnyal és Ésaías könyve, 21 példánnyal. Nagyon érdekes, hogy ezeket a könyveket idézik a legtöbbet az Újtestamentum szerzői. A bibliai könyvek közül hiányzanak az Eszter és Nehémiás könyvei. Jelenleg létezik egy mű, melynek címe *A qumrani Biblia*, amely bemutatja héber és angol nyelven a Qumranban talált bibliai szöveget. Két hiányzó könyvön kívül a meglévő szöveg bizonyos részei is hiányosak, a kézirat megrongálódása vagy hiányos állapota miatt.

A qumrani kéziratok értéke

A qumrani kéziratok nagyon értékesek, mivel a Krisztus idejében használt bibliai szövegváltozatot tartalmazzák. A modern fordításokat a héber maszoréta szöveg alapján végzik, ami 1000 évvel később keletkezett, és amiről azt állítják, hogy már nem hű. Összevetve a maszoréta szöveget a qumrani Bibliával, a szakemberek úgy látták, hogy 1000 év alatt semmilyen eltérés

nem keletkezett az eredetihez képest. Az Ótestamentum helyes szövegének meghatározásában betöltött szerepe folytán W. Albright régész kijelentette: „A holt-tengeri tekercesek a XX. század legnagyobb felfedezése. Ez teljesen forradalmasítja az Ó- és Újszövetség közötti kapcsolat kritikáját”¹.

A híres tekerceseket 11 egymáshoz közeli barlangban találták meg, egyesek a környék meszes partjába mélyednek, amelyekre épült a település, mások a közeli hegyben találhatóak, ezért hívják a kéziratokat holt-tengeri tekerceseknek is. A legtöbb barlangot a beduinok fedezték fel, akik versenyre keltek a régészekkel, az előbbieket a pénz, az utóbbiakat a tudományos kutatás motiválta. A tekercesek mellett pénzerméket, agyagedényeket, ruhát, cipőt, kerámiát és más háztartásbeli tárgyakat is találtak.

A felfedezések időszaka 1947-től 1954-ig tartott. A régész, aki a jeruzsálemi École Biblique et Archeologique Francaise megbízásából a qumrani kutatásokat vezette, Roland de Vaux dominikánus pap volt. A területet a jordániai hatóságok ellenőrzés alatt tartották, akárhányszor a jordán király arra járt, pénzerméket kért, anélkül, hogy érdekelték volna a kéziratok.

Az első hét tekerceset, amit az 1-es számú barlangban találtak, ma Izrael Múzeumában őrzik, a Könyv Frigyládája nevű speciális épületben. A többi kézirat ugyancsak Jeruzsálemben található, a Rockefeller Régészeti Múzeumban. Ezeknek a tanulmányozását hét szakemberre bízták, akiket a nagyobb létszámú felekezetekből választottak ki; a szövegek szerzői jogával is ők rendelkeztek.

A holt-tengeri tekercesek újból bebizonyították, hogy a legnagyobb kincs nem arany, ezüst vagy gyémánt, hanem könyvek, legfőként pedig a szent könyvek. Megvásárolni és elolvasni egy könyvet nemes gesztus, amely felemel. Légy kegyes, és legyen gondod az olvasásra, mondta Pál! Ez nyújt a legnagyobb segítséget az életben, és az örök élet útján vezet. Isten segítsen, hogy ilyen életet élj! ■

1. VanderKam James C.: *The Dead Sea Scrolls Today*, SPCK Publishing, Grand Rapids, Michigan, 1994, 5. old.

Különleges medence a rituális tisztálkodáshoz. Jézus Krisztus nem támogatta és nem gyakorolta a mosakodási szertartást.

A terem, ahol a bibliai tekerceseket másolták, szkriptórium; 4x10 m-es, egy emeletes volt.

Dr. Traian Aldea, egyetemi adjunktus, az Adventista Teológiai Intézet archeológiai tanára.

Testvér, mi bajod Jákóbbal? (II)

Egy bibliai szereplő rehabilitálása, akit a Szentírás felületes olvasói igazságtalan megítélésben részesítettek.

A jó öreg Eliézertől eltérően, aki közbenjárt Rebeka kegyeinek megszerzéséért, Rebeka fiának hite még nem jutott túl a próbán, mielőtt a vágy kútjához ért volna. Nem mondhatjuk ki egyértelműen, hogy Istennek pontos tervei vannak az emberi döntéseket illetően. És ha vannak is ideális tervei az élettárs megválasztásával kapcsolatosan, bizonyára nem nyomja le ezeket a torkunkon, mint valami gyógyszert. Egyesek szerint Isten Leát rendelte Jákob számára, de ő nem értette meg, hogy Lea lelkibb. A legtöbben viszont egyetértünk abban, hogy Jákob azért választotta Rákhelt, mert fiatal és szép volt, és fiatalemberünk szerelmes lett Rákhelbe.

Rákhel látványa lenyűgözte Jákóbot, aki megígérte Lábánnak, hogy hét évig szolgálni fogja őt, bár az Isten által rendelt törvény egy évvel kevesebbet írt elő. Így Lábán megértette, hogy Jákob a nagylelkűség és a szolgálat kiapadhatatlan kútforrása, ezért amennyire csak tudta, ki is használta. Tudta, hogy Rákhel kedvéért mindent megtesz. A Biblia kifejezően ábrázolja Jákob szerelmét (1Móz 29:20), ne feketítsük hát be. Mi szebb egy ember életében a szerelemnél? De a Biblia a vágyott nő esetét a rabszolgaság metaforájaként is használja, a fizikai és lelki szabaddal ellentétben, amelyet a kivonuláskor egy próféta hozott el Izráel életébe (Hós 12:12-13).

Lábán lányai talán nagyon fiatalok voltak, vagy lehet, hogy nem, mivel apjuk sokáig várt olyan kérére, aki megadja értük az általa megszabott árat. Mindenesetre abban az időben nem jelentett gondot, hogy Rákhel sokkal fiatalabb volt Jákóbnál. A Biblia azonban nem ír a köztük levő korkülönbségről.

„Ímé, ez Lea!”

Jákob idealista volt, nem is gondolt arra, hogy két vagy több felesége legyen, miközben Ézsauinak nem voltak ilyen „előítéletei”. Még az is nyilvánvaló, hogy Jákob inkább választotta az egyedüllétet, minthogy pogány feleséget vegyen magának, mint a testvére. De vannak az életben

kis hibák, amelyeknek nagy hatásuk van. Realistáknak kell lennünk, és meg kell értenünk, hogy a sors mindig szeszélyes. Ha kacérkodunk is vele, és a tüsszel játszunk, fel kell vállalnunk a következményeket. A Biblia kihangsúlyozza Jákob meglepetését, amikor reggel felébredt: „És reggelre kelve: ímé, ez Lea!” Hogyan volt ez lehetséges?

A Biblia kifejezően ábrázolja Jákob szerelmét (1Móz 29:20), ne feketítsük hát be. Mi szebb egy ember életében a szerelemnél?

Azt mondják, hogy Jákóbot becsaphatta a fátýol, amely teljesen betakarta a menyasszonyt a nászéjszakán. El tudjátok képzelni Leát egész éjjel fátýollal a fején és némán, mint egy fadarab? Szegény menyasszony! És Jákóbnak elég volt az, hogy láthatta? Szegény vőlegény! De nem ez a magyarázat. A menyasszonycsere Lábán ötlete volt, aki Jákob jószágát kihasználva két legyet akart ütni egy csapásra. Mindkét lányát férjhez akarta adni, és Jákóbot is megtartotta volna szolgának. Hogyan jártatok volna el Lábán helyében, törekedtetek volna ezt a két dolgot egyszerre elintézni? Leát nem volt nehéz meggyőzni, és megvolt rá az esély, hogy Rákhel is beleegyezik. Nem tudjuk nagyon pontosan, hogyan is történt. Viszont a fő gondot Jákob átverése jelentette.

Elég egyszerűen

Tudunk róla, hogy Lábán, ezen a híres esküvőn lakomát szerzett, amelyre meghívta a környék összes lakóját (1Móz 29:22). Nagy csoda, hogy ilyen bőkezűnek mutatkozott. Lehet, abban az időben is vittek ajándékokat. Szíria és Kánaán mindig híresek voltak boraikról. A helybelieknek nem voltak „előítéleteik”, és a lakomát – Mózes nyelvezetében – „míšté”-nek (amit megittak)

nevezték. Az ókori társas összejövelekről nem hiányzott a szőlőlé: édesebb vagy alkoholos formában, ízlés szerint. Nagy csoda lett volna, hogy a Jákób esküvőjén ne igyanak, vagy hogy Jákób legyen az egyetlen ezen a boros lakodalmon, aki „tisztá vizet” iszik, mint a rékábíták. Ha így lett volna, ezt a Szentírás megemlítené.

Ez egyedi nap volt Jákób életében. És Lábánnak gondja volt rá, hogy a vőlegény a lehető legjobban érezze magát. A sógorok, Lábán hiányozhatatlan fiai és tanácsadói, valószínű, hogy Szíria legaromásabb italaival csalogatták. Jákóbnak meg se fordult a fejében, hogy gazdája ilyen messzire mehet az aljasságban. „És reggelre kelve: ímé, ez Lea!”

Az igaz Lót sokkal rosszabbul járt, ugyanebből az okból. Ő sosem fontolgatta, hogy vérfertőzésre csábítsa lányait. De a bor hatása alatt nem volt szükség egyéb tényezőre. Felesége tragikus körülmények között halt meg, ez érzelmileg mélyen megrendítette, a lányok meg talán hasonlítottak fiatalkori anyjukra, és így az igaz Lót azt tette, amire józanul nem vetemedett volna. „Ez pedig semmit sem tudá” (1Móz 19:30-35). Egyeseket azonban (pl. a hitteus Uriást) még borral sem lehetett meggyőzni, hogy változtassanak elhatározásukon.

Az éberség dilemmái

Így Jákóbnak más menyasszonya lett, és nem az, akiért fizetett. Hogyan kellett volna eljárnia reggel, hogy a dolog etikus legyen? Mit tettél volna az ő vagy a Lea helyében? Idealista etikánk jól működik elméletben. De amikor személyesen téged érint a dolog, lehetsz etika tanár is akár, a dolgok más színezetet kapnak. Jó lett volna, ha Jákób testvérünk éber marad. Jó lett volna, ha Lea nem megy bele egy ilyen csalásba. Jó lett volna, ha Rákhel nyilvánosságra hozza apja tervét. Jó lett volna, ha Isten bezárja Lábán elméjét, ahogyan bezárta a fáraó és Abimélek házának méhét, mivel Isten emberének törvényes feleségéhez nyúltak, még akkor is, ha ő hazudott nekik! Anélkül, hogy megkérdezte volna, Isten gyakran jelentett ki dolgokat Jákóbnak. De Isten most nem avatkozott be. Isten nem mindig avatkozik be, nem mindig irányít. Az első lereszegedésnek vannak olyan hatásai is, amelyek az ébredés után nem szűnnek meg. Bizonyos értelemben életünk nagy részét egyfajta másnapos állapotban éljük le.

Milyen szép, hogy Isten elfogadja az övéit, még akkor is, ha helytelenül döntöttek vagy dön-

tenek. Egyesek szerint Jákóbnak most radikális döntéseket kellett volna hoznia. A monogámia elve szerint meg kellett volna elégednie Leával, és el kellett volna mennie. Vagy: utasítsa vissza Leát, és szökjön meg jogos menyasszonyával, Rákhellel. De a következmények és Lábán elől hová szaladhatott volna? Egyetlen vigasza az volt, hogy a következő héten találkozik Rákhellel. Lea,

Sok hibát követünk el, amikor el akarjuk nyerni mások szeretetét, de Isten áldássá változtathatja hibáinkat.

ha így választott, másodrendű lesz, és Jákób nem fogja őt szeretni.

De ímé, Isten válaszol ennek a családnak, előbb Leának ad gyerekeket, hogy szeretetet kapjon. Milyen jó az Isten! Gyerekeit nézve, és velük játszva, Jákób kezdi jobban megismerni Istent. Majd Isten „megemlékezik” Rákhelről is, és egy fiúgyermeket ad neki, a Biblia egyik legszebb jellemét, Jákób kedvenc fiát, aki örökölni fogja az elsőszülöttségi jogot. A két feleség versenyre kel, és a versengésbe a szolgálólányokat is beleviszik, hogy így kedvet és szeretetet találjanak. Sok hibát követünk el, amikor el akarjuk nyerni mások szeretetét. De Isten ezeknek a nőknek a hibáit is áldássá változtatta. Ezek a gyermekek az „ő népévé” válnak, Ábrahám, Izsák és Jákób kedvéért, akiket Isten megtanított a hit és szeretet leckéjére. ■

Drd. Florin Lăiu, egyetemi adjunktus, teológiai tanár, Adventista Teológiai Intézet, Cernica

Az alázatosság és a lábmosás

„...és tanuljátok meg tőlem, hogy én szelíd és alázatos szívű vagyok.” (Mt 11:29)

Az Üdvözítő eme szavaiból megérthetjük az alázatosság néhány vetületét.

1. Az alázatosság nem öröklődik, ezt tanulunk kell; egy olyan készség, mely a végtelen felé törekszik. Egyesek jámborsága meghatározható számunkra (Kol 2:23), de hogy ne tévedjünk, az Úr azt ajánlja, tanuljuk meg tőle a kép-mutatás nélküli alázatosságot.

2. Az alázatosság meghatározó tulajdonság az Úr Jézus Krisztushoz való hasonlóságban. Jámborsága megvédte Őt mindenféle kihívástól, mivel Ő „megkísértetett mindenekben, hozzánk hasonlóan” (Zsid 4:15). A legnehezebb pillanatokban, amikor az emberek azt keresték, hogy alávessék őt a legaljasabb megaláztatásnak, mely a keresztfán érte el tetőfokát, és elképzelhetetlen látvány volt a világegyetem számára, Ő ugyanaz maradt, könyörülettel és együttérzéssel tele gúnyolói iránt (Lk 23:34). Egy pillanatig sem érezte magát megalázva, megszegyenítve: „Én azért jöttem e világra” (Jn 18:37; 10:18).

Ahogy egyre jobban közeledünk Hozzá, olyan mértékben vágyunk mi is az Ő alázatosságának ruháját viselni, bármilyen körülmények között, és Hozzá hasonlóan megőrizni lelki egyensúlyunkat. Így győzedelmesek leszünk az alázat által.

A lábmosás – az igazi jámborság bizonyítéka

A legszebb alkalom, amely által kifejezhetjük az alázatosságot az Úr Jézus lelkületében, az úrvacsora keretében végzett lábmosás szertartása. Erre a pillanatra fel kell készülnünk lelkileg, jóval azelőtt, hogy vizet töltenénk a tálba. Csupán az a gondolat, hogy maga az Úr Jézus, a menny Fensége, lehajolt, kezébe vette és megmosta a poros lábakat, lelkedet istenfélelemmel tölti be, és úgy érzed, abban a nagy előjogban van részed, hogy azt a munkát végezd, amit maga az Úr tett.

Tudott dolog, hogy e szent szertartás alkalmából az Úr nem csak a szolgálta munkáját végezte el, hanem a szívek megtisztítását is. „Jézus... ezzel a cselekedetével az elidegenedést, a félt-

kenységet és a gőgöt kívánta lemosni a szívükről.” (Jézus élete, 553. old.)

Ha mindig, valamennyiszer teljesítenénk az Úr eme parancsát, az Úr Jézus alázatos lelkületének befolyása alatt lennénk, teljességgel átélünk a megbocsátás örömét, amit Ő ad, aki mindig jelen van a Szentlélek által.

A formáság veszélye

Mint bármelyik más szép, Istentől kapott ajándéknak, ennek is megvan az a veszélye, hogy elveszíti igazi jelentőségét, amit általa óhajt közölni az Úr. A gonosz tudja, hogy amennyiben sikerül az alázatosság eme aktusára rányomni a formalizmus bélyegét, megsemmisíti annak lelki jelentőségét. És nem ritka, hogy ennek az aktusnak inkább csak misztikus, és nem mély lelki jellege van, amit az Úr kíván. Ez az aktus gyakran társul könnyelmű beszéddel és gesztusokkal. Meglehet, hogy aki nem tudott eljönni a gyülekezetbe, kényelemből csak az ő lábát mossák meg, és úgy gondolják, hogy ezzel felkészült a szent jegyekben való részesülésre. De ha az illető tudja használni a kezét, ne fukarkodjon erőfeszítéseivel, és kínálják fel neki is az előjogot, hogy ő is megmossa felebarátja lábát. A parancsolat ezt hangsúlyozza: „meg kell mosnotok”, és nem azt, hogy „meg kell mossanak téged”. Ekkor teljesítjük valóban az Úr parancsát. Lehetnek kivételek is. Hagyjuk, hogy Isten ítéljen ezekben.

Hogy mindez meghitt légkörben történjen, és megfeleljen az isteni célnak, jó szervezésre van szükség. Habár a fődiakónus felel ezért a szolgálatért, mellette a presbiter lépésről lépésre felügyelje a lábmosás jó lefolyását. Érdeklődjék azok iránt, kiknek nincs párjuk, a vendégek iránt, hogy ők is részesüljenek az aktus örömeiben, testvéreik mellett.

Milyen csodálatos dolog, hogy a lábmosás után, a szent jegyek előtt állva, érezd és halld szíveddel az Üdvözítő szavait: „Ti már tiszták vagytok” (Jn 15:3). „Ha tudjátok ezeket, boldogok lesztek, ha cselekszitek ezeket” (Jn 13:17). ■

Teofil Petre lelkész a Munténiai Egyházterületnél.

A megismerés bonyolultsága

Hit által megértjük, hogy a világ Isten Szava által teremtett, így minden, ami látszik, a láthatatlanból állt elő (Zsid 11:3).

Hogyan keletkezett a világ? Manapság ez igencsak közkedvelt vitatéma. Nagy pénzösszegeket fektetnek a tudományba, hogy a világűr eredetének rejtélyét tisztázzák.

Teológiai szempontból fontos tudnunk, hogy a teremtéssel kapcsolatosan egyetlen téves felfogás az összes tantételt aláássa. Azért van szükség megváltásra, mert a világ megromlott és újjá kell teremteni azt. Ha pedig megrongálódott, azt jelenti, hogy a helyes, eredeti formát és ezen eredeti forma elérésének módját kell felderítenünk.

A széles körben elfogadott magyarázat megfogalmazására való törekvés számos értelmezéshez vezetett.

Immanuel Kantot nem hagyhatjuk ki a megismerésről szóló vitánkban. Íme, pár töredék *A tiszta ész kritikája* című lenyűgöző művéből.

A megismerés információkkal dolgozik. Az információk kívülről jönnek, érzékszerveinken keresztül. De hogyan dolgozzuk fel ezeket az információkat? Ehhez szükség van pár kulcsfogalom ismeretére.

Az *a priori* fogalom jelentése, hogy a megismerés folyamata tapasztalattól függetlenül zajlik. Például a $2+3=5$ matematikai állításhoz nem tapasztalat következményeként jutunk el. Az emberek egész életükre analfabéták maradhatnak, ha ezeket a fogalmakat nem tanítják meg nekik. Ezeknek az elsajátítása tekintély által valósul meg.

Az *a posteriori* fogalom a tapasztalati megismerést mutatja be. Ha már megégettük magunkat, tudjuk, hogy egy felmelegített kályha főzőlapja forró. Nem kell szakkurzusokra járnunk ahhoz, hogy a jövőben óvakodjunk a kiforrósodott tárgyak érintésétől.

Az ítélet alanyból és állítmányból tevődik össze. Egy ítélet akkor analitikus, ha az alany magában foglalja az állítmányt. Például: *A tó jege hideg*. Természetéből adódóan, a jég alacsony – 0°C alatti – hőmérsékletű.

Az ítélet akkor szintetikus, ha az állítmány elkülönül az alanytól. Például: *Ez a jégdarab kocka alakú*.

Kant számára a megismerés szintetikus és a priori is. Ezzel forradalmasította ő a filozófiát.

Gondolkodásunk értelmezi azt, amit az érzékszerveink által érzékelünk. De hogyan? A gondolkodáshoz két lényeges eszköz szükséges: az intuíció és a gondolkodás kategóriái (vagy az intellektus tiszta fogalmai). Az intuíció a maga során más két fogalomra támaszkodik: az idő és a tér fogalmára. A gondolkodási kategóriák száma 12, amelyek közül az ok-okozati viszony a legfontosabb. Lényegében, gondolkodásunk olyan, mint egy szemüveg, amelyen keresztül nézzük a körülöttünk levő világot. Az ember nem olyannak látja a világot, amilyen, hanem azon információ által, amely átmegegy a gondolkodás eszközeinek a két rétegén.

Innen, óriási munka révén és nagyon mély elemzés során, a filozófus arra a következtetésre jut, hogy a természetet nem lehet lényegbevágóan megismerni. Csak annyit tudunk, amennyit elménk értelmezni képes. A természet megismeréséhez nem elég az ész.

A hit az ész és a megismerést szolgáló összes kognitív folyamat alapját képezi.

Ha visszatérünk a kezdeti bibliaszöveghez, világosabban láthatjuk a kijelentés mélységét és hitelességét. A levél szerzője egyáltalán nem tárgyal a megismerés eme folyamatáról, hanem egyszerűen bemutatja a megismerés egyik axiómáját, amely megoldja a dilemmát. A hit az ész és a megismerést szolgáló összes kognitív folyamat alapját képezi. Hit nélkül lehetetlen helyes fogalmat alkotni az univerzum létrejöttéről. ■

Mugurel Asaftei,
suceavai lelkész

A varázsló és a „Varázskönyv”

Lino Chaiña, aki Juli városában élt, a perui Titicaca-tó mellett, varázslásból tartotta el családját. Annak ellenére, hogy a városnak négy katedrális volt a spanyol hódítók idejéből, az aymara indiánok félelemben és babonaságban éltek. Orvosként Chaiña kihasználta ezt a félelmet, és a varázslást gyakorolta.

Chaiña meghallotta, hogy a legnagyobb varázskönyv, amelyet valaha is publikáltak, Punóban megvásárolható, és így gondolkodott: „Két napba fog kerülni, de minden áldozatot megteszek, hogy megszerezsem ezt a könyvet. 80 kilométer hosszú az út, de megéri”.

Abban az időben nem létezett autópálya Punóban, csak egyetlen út, amelyen az emberek és az állatok közlekedtek. Reggel, ahogy a nap első sugara felragyogtak, elindult, elhaladt a Santa Cruz templom mellett, amelyet a jezsuiták építettek. Az indián kőművesek a katedrális homlokzatára egy hatalmas napot faragtak, az inka istenséget. Sosem gondolt arra, hogy a napot, amely testét melegíti, egy szerető Isten teremtette.

Egy flamingó csapat repült el fölötte. „Fehér és piros szárnyaik a perui zászlóra emlékeztetnek”, gondolta Chaiña magában. Néha juhokat őrző gyerekekkel találkozott. Délután, miközben áthaladt Acora faluján, csatlakozott hozzá egy idegen.

– Hamarosan Plateriába érünk – mondta az idegen. Ott van egy ház, a domb mögött, ahol egy *gringo* (fehér, idegen ember) él. Azt mondják róla, hogy nappal ember, és éjjel állattá változik.

– Komolyan? – kérdezte Chaiña.

– Igen. Az emberek azt mondták, hogy mindig ez történik.

Nagyszerű! Támadt egy ötlete. „Ha ezt én is megtanulnám, megijeszíthetném az embereket éjjel. Majd, varázslóként pénzt kérhetek, amiért megvédem őket a vadállatoktól. Jó sokat kereshnek.”

Plateriához közeledve, késő délután, az idegen megmutatta neki a házat, az egyetlen a környéken, amelynek a fedele bádogból volt.

– Ott lakik a *gringo* – mondta ő – a neve Ferdinand (Fernando) Stahl.

Chaiña úgy döntött, hogy letér az útról, és személyesen fog érdeklődni erről a mágiáról. Egy kikövezett ösvényt követett, amely Stahl házához vezetett. Remegve kopogott a nagy faajtón. Az ajtó kinyílt, és egy erős, magas férfi üdvözölte, saját anyanyelvén.

Nem egy könyv, hanem a Könyv

– *Kamisaraki hermano*, mi szél hozott? – kérdezte Stahl lelkész.

– Puno felé tartok, hogy megvásároljam a legnagyobb és legjobb varázskönyvet, amelyet valaha kiadtak – válaszolta Chaiña.

Stahl mosolygott.

– Nem kell Punóig menned. Nekem megvan a legjobb varázskönyv, amit valaha is kiadtak – mondta Stahl. Gyere, megmutatom.

– Luno Chaiña vagyok, Juliból.

Stahl a könyvszekrény felé ment, ahonnan levett egy óriási képes Bibliát.

– Señor Chaiña – mondta ő – ez a legjobb varázskönyv. Megváltoztatja az emberek életét.

Chaiña lelkesedett. Vajon írja ebben a könyvben, hogyan lehet emberből állattá változni?

Stahl leült Lino Chaiña mellé és elkezdte lapozni a Bibliát. Amikor Dániel könyvéhez ért, képeket látott mindenféle furcsa állatokkal.

„Igaz kell, hogy legyen”, gondolta Chaiña. „Ez az ember valószínűleg tudja, hogyan lehet állattá változni”. Amikor a Jelenések könyvéhez ért, Chaiña már meg volt győződve erről, mivel olyan szörnyeket látott, amelyekről sosem hitte volna, hogy léteznek.

Az igazság éjszakája

Sokáig beszélgettek. Végül Stahl azt mondta:

– Késő van. Most már nem indulhatsz el Puno felé. Gyere, együnk együtt, és itt töltheted az éjszakát. A feleségem, Anna, nincs itthon, de sok kenyeret és valami levest is hagyott.

Később Stahl azt javasolta:

– Mivel a feleségem nincs itthon, maradhatsz a mi szobánkban. Aludhatsz a fal melletti egy-személyes ágyon.

Lino Chaiña, a juli varázsló végigmérte Stahl-t, ahogy letérdelt az ágy mellé, és így maradt egy ideig. „Valószínű, hogy erőt kér a lelkektől az átváltozáshoz”, gondolta. Alvás helyett Chaiña egész éjjel ébren volt, és várta, hogy a misszionárius állattá változzon. Amikor Stahl másnap reggel felkelt az ágyból, Chaiña csalódott volt: „Nem igaz, amit mondtak nekem. Ő még mindig ember”. Az elején csalódott volt, de „a legjobb varázskönyv” és a benne levő furcsa képek elbűvölték, egész nap ott maradt, és tanulmányozta a Bibliát a misszionáriussal. A következő nap is maradt, és még az ezután következő nap is. Minden nap együtt tanulmányozott Stahllal, három héten át.

Stahl egy Bibliát ajándékozott Chaiñának, és ahelyett, hogy Punóba ment volna, hogy megvegye a legnagyobb varázskönyvet, visszatért Juli-ba, és elégette az összes varázskönyvét.

Miután majdnem egy évig folytatta a tanulmányozást, Chaiña visszatért Plateriába, és kérte a keresztséget Stahl lelkészétől. Hamarosan felesége és gyermekük is megkeresztelkedett.

A Bibliát nehezen lehet varázskönyvnek tartani, de Stahl-nak igaza volt. A Biblia mágikus erővel hatott a Chaiña család tagjaira és az aymara indiánok ezreire a Titicaca-tó mellett.

Ámulatba ejtő, ahogyan Isten Szavának ereje átformálja az emberek életét. Ellen White kifejezően mondja: „Az egész Biblia Isten dicsőségének Krisztus általi kinyilatkoztatása. Ha elfogadjuk, hisszük és követjük, jellemünk átalakításának eszköze lesz. Ez az a hatalmas ösztönző, kényszerítő erő, amely élénkíti testi, szellemi és lelki képességeinket, és helyes mederbe tereli az életet.” (A nagy Orvos lábnyomán, 458. old.)

Kapcsolat a múlttal

Családom a Titicaca-tavi Misszió székhelyén élt öt évig, de soha sem hallottam Limo Chaiñáról. Limába való áthelyezésem után a misszió megkért, hogy látogassam meg a Perene folyó menti misszióállomásokat.

Campas faluban, az egyik este, egy adventista tanár és felesége meghívott vacsorára. Vacsora

közben megkérdeztem, hogy honnan származik, és hogy lett adventista.

– Apám varázsló orvos volt Juliban – mondta. Majd elmesélte a fenti történetet. Hozzátette:

– Csak mi voltunk adventisták a környéken, és a szüleim nagyon sokat áldoztak, hogy elküldhessenek a Lake Titicaca Training College-be, ahol tanárnak tanultam. Hálás vagyok Istennek a Stahl családért, amely elvitte Isten Igéjét a Titicaca-tó környékére.

Chaiña fia folytatta:

– Amikor a Stahl család egészségügyi problémákkal küzdött a tengerszint feletti magasság miatt, ahelyett, hogy hazamentek volna, a Perene folyó környékére költöztek, az amazonszi dzsungelbe, és a campasi indiánok között hirdették Isten Igéjét. Számomra kiváltság, hogy ott dolgozhatok, ahol ők is dolgoztak.

– Él-e még apád? – kérdeztem.

– Anyám meghalt, és apám egyedül él a hegyekben, Juli városa mellett. Juhokat őriz, és gyapjúeladásból él.

Ekkor eldöntöttem: ha egyszer lehetőségem lesz, meglátogatom Lino Chaiñát.

Csak kicsit messzebb

Kilenc év után, amit Limában töltöttünk, viszsza-költöztünk a Titicaca-tavi Misszióhoz. Peruban voltam már szinte 16 éve, és még mindig nem találkoztam Lino Chaiñával. Egy hosszú hétvégét töltöttem egy bolíviai határ menti misszionál. Hazafelé menet elhaladtunk Juli mellett. Feleségem, Evelyn felé fordulva, azt mondtam:

– Ha valaha meglátogathatjuk Chaiña testvért, ez a legjobb alkalom.

De még volt egy gond. Több mint tíz év telt el, amióta a fiával beszéltem, és mindaz, amit tudtam, az volt, hogy valahol a hegyekben lakott, Juli városa mellett.

– Az is lehet, hogy már meghalt – mondtam a feleségemnek. Elkezdtünk kérdezősködni az úton, és a legtöbben a hegy felé mutattak. Találtunk egy utat, melyet állatok terelésére használtak, rátértünk az autóval és időnként megálltunk kérdezősködni Lino Chaiña felől. A válasz mindig ugyanaz volt:

– Fenn lakik, a hegyekben.

Amikor az út, amelyen mentünk gyakorlatilag járhatatlanná vált, kiszálltunk az autóból,

Ferdinand és Anna Stahl tíz évig szolgálta Bolívia és Peru népét. Mintegy 30 évig dolgoztak együtt misszionáriusként.

A varázsló és a „Varázskönyv”

Lino Chaiña háza
4570 méter tengerszint
fölötti magasságban.

Lino Chaiña fia
(jobbra) tanár az
amazonaszi őserdőben,
ahol a Stahl család is
dolgozott.

Wellesley Muir nyugdí-
jas lelkész és misszio-
nárius Oakhurstben
(Kalifornia, AEA).

és elkezdünk gyalogolni felfelé. 4300 méter magasságban egyre nehezebben lélegeztünk, de bármikor megálltunk, hogy kifújjuk magunkat, a Titicaca-tó csodálatos látványában volt részünk.

Több mint egy órát mentünk, amikor talákoztunk egy férfival, aki azt mondta, hogy nemskára Chaiña házához érkezünk. Még egy órán keresztül gyalogoltunk anélkül, hogy láttunk volna valamilyen házat. Megálltunk kérdezősködni egy nőtől, aki a távolban megmutatta a házat, amelyet kerestünk. Folytattuk az utat felfelé, és 4570 méter magasan megérkeztünk a szalmaházhoz. Senki sem volt a környéken, az ajtó zárva volt. Feleségemre néztem:

– Vajon hiába tettünk volna meg ekkora utat?

Egy ösvényen két ember jött szembe velünk.

– Láttátok Lino Chaiñát?” – kérdeztük.

– Igen – mondták –, a juhokkal van feljebb. Menjetek azon az ösvényen felfelé, amelyen mi jöttünk.

Miután még egy félórát mentünk felfelé, kezdtünk elcsüggedni.

– Nézd, Evelyn – mondtam a feleségemnek – ott van a juhnyáj. Közeledtünk. Megpillantottunk egy földön ülő férfit. A kezében tartott valamit – egy könyvet. Bele volt merülve az olvasásba, és nem vett észre minket. A legjobb varázskönyvet olvasta! Csodálkozva, felemelte tekintetét. Örültünk. A néhai varázsló orvos, Lino Chaiña, 90 évesen, a hegyen a „varázskönyvet” olvasta – a Bibliát – és még mindig hívó volt, 60 évvel a Stahl lelkésszel való találkozás után.

Leültünk, és sokáig beszélgettünk. Elmeséltük, hogyan találkoztunk a fiával. Azt válaszolta:

– A feleségem most itt pihen, de hálásak voltunk Istennek, amikor fiunk a misszionárius-tanári pályát választotta. Nagyon örültünk, amikor ott kezdett el tanítani, ahol a Stahl család dolgozott valamikor, az amazonaszi dzsungelben. Köszönöm Istennek, hogy Stahl lelkész megtanított szeretni Istent és az Ő varázskönyvét.

Nehezen tartottam vissza könnyeimet, mi alatt ezzel a kedves emberrel imádkoztunk, és távozásra készültünk.

– Újraolvastam a Biblia tanítását Jézus visszajöveteléről – mondta ő. Azért imádkozom, hogy minél hamarabb eljőjön. Szeretnék veletek lenni, a Stahl családdal, és minden gyermekével, az Ő országában. ■

A frigyláda jelentései

A szövetség ládája az izraeli templom legfontosabb kelléke volt, egy arannyal bevont faláda, melynek méretei: 125 cm (hosszúság) × 75 cm (szélesség) × 75 cm (magasság). Eredetileg csak a Tízparancsolat két kőtábláját tartalmazta. Aranyfedél borította, rajta két kerub alakjával; a fedél és az arany egyetlen aranytömbből készült. A frigyláda Isten jelenlétét és hatalmát jelképezte, ezért néhány fontos gondolatot fejez ki Róla.

1. A kinyilatkoztatás helyszíne: Isten székelye Izrael fiai között az a hely volt, ahol Ő üzenetet közölt velük, és kinyilatkoztatta magát nekik. Így szólt Mózeshez: „Ott jelenek meg néked, és szólok hozzád a fedél tetejéről, a két kerub közül, melyek a biznyság ládája felett vannak, mindazokról, amiket általad parancsolok az Izrael fiainak.” (2Móz 25:22; 4Móz 7:89). Egy alkalommal Izrael gyermekei a frigyláda elé járultak, hogy Isten tanácsát kérjék, mielőtt háborúba indultak, és Ő válaszolt nekik (Bír 20:27). Mily csodálatos, hogy volt egy hely, ahol Isten népe rendelkezésére állt – ebben az esetben a szent sátornál, és ezen belül a biznyság ládája feletti két kerub között.

2. Az imádat helye: Mivel a frigyláda, mely a templomban a szentek szentjében volt, Isten jelenlétét ábrázolta, az emberek a templom felé fordulva imádták Őt: „felemelem kezeimet a te szentséged lakhelye felé” (Zsolt 28:2; lásd még: 138:2). Józsué arccal a földre borult a frigyláda előtt, és az Úr válaszolt imájára (Józs 7:6-11). Az izraeliták nem a frigyládát imádták, hanem ott keresték az Urat, ahol Ő találkozhatott velük, és ahol dicsőíthették és imádhatták Őt.

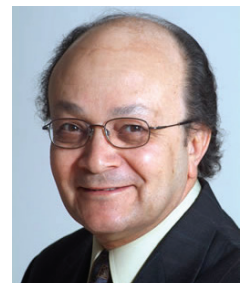
3. A király helye: Isten az Ő népének Királya volt, s a frigyláda ilyen minőségben mutatta be Őt. A zsoltáros mondja Istenről: „Izraelnek Pásztorja (Királya), ...aki kerubokon ül” (Zsolt 80:2). Ezékiás ugyanazt a kifejezést használja, és

hozzáfűzi: „Te vagy egyedül e föld minden országainak Istene” (2Kir 19:15; lásd még: 2Sám 6:2). Ez nem azt jelenti, hogy a frigyláda volt Isten trónja, hanem azt, hogy Őt ábrázolta, mint a föld Királyát. Isten királyként vezette népét a frigyláda által a katonai hadjáratokban. Amikor hadseregük továbbvonult, a frigyláda/Isten mutatta nekik az utat (4Móz 10:33-36); amikor átmentek a Jordánon, a frigyládát is magukkal vitték, és a víz folyása megállt (Józs 3:13); Jerikónál pedig Isten jelenléte, amit a frigyláda képviselt, győzelemre vezette őket (Józs 6).

A frigyláda szimbólum volt, nem maga Isten. A frigyláda jelenléte a harcban nem feltétlenül jelentette azt, hogy Isten jelen volt gyermekei között. Az Ő jelenléte közvetlenül a szövetség iránti hűségüktől függött. Amikor áthágták a szövetséget, a frigyláda jelenléte hiábavaló volt, Isten gyermekei vereséget szenvedtek (1Sám 4:1-11).

4. Az ítélet és az irgalom helyszíne: A frigyládát gyakran nevezték a „biznyság ládájának”, mivel magában foglalta a szövetség törvényét – a Tízparancsolatot, az Isten és Izrael közötti kapcsolat biznyságául. A törvény volt az élet szabálya; annak áthágása komoly gondot okozott, amit jelenteniük kellett a szövetség Istenének. Az áldozati rendszer különbözőképpen kezelte a nép bűnét és a bűnért való engesztelés szükségét. Azonban a frigyláda felett volt a „kegyelem táblája” (2Móz 25:17), azt sugalmazva, hogy Isten utolsó szava hozzánk az irgalom, a vér általi engesztelés formájában.

Az Újtestamentum ezt a vért Isten Fiának vérével azonosítja. Ő most közbenjár érettünk a mennyei templomban, Isten frigyládája előtt, a világegyetem Királya jelenlétében, vezetve népét a végső küzdelemben, segítve minket imádatunkban, biztosítva nekünk a megbocsátást és az ítélet alóli felmentésünket a végső engesztelési napon. ■

Angel Manuel Rodríguez, nyugalmazott lelkész, a Generál Konferencia Bibliakutató Intézetének egykori igazgatója

Paul Sân-Petru

1510 A légben a madarak egyetlen
Madárként repülnek, mint szélben a falevelek,
Mint a halak egy rajban, parancsszóra eveznek
Ó, bár bennünk is ez a Lélek létezett volna,
Örököseid még együtt lennének, nem
Szétszóródva, szilánkokban és méregfullánkokban

1511 Uram, miért üres a lélek?
Hogyan szeressen, ha lerázták a szívről
A Teremtéskor odahelyezett afektocitákat,
Mikor helyezed már vissza a szeretet amocitáit?

1512 Kezdetben mindenünk megvolt,
Hogy megtaláljunk és megismerjünk Téged
De hogyan elégedhetnék meg
Szolgai természetemmel,
Amely ártatlanul és tudattalanul boldog?

1513 Az álomban nem veszek részt, csak nézem,
És látom: az élet, álmaival, kettőtört pára,
A maradékból próbálok meg élni, létezem,
Újraélesztem a felém küldött Szót,
Mely szerint dicsőséget osztasz nekünk,
Amikor a halált halállal legyőződ

– A győzelmi szekér: vallásos elmélkedések és mikroversek a szentség határkövén, második kiadás, Pompidu Kiadó, Galați, 2011. 210. old.) Írószövetség Díja, Galați -Brăilai Fiók, 2006.

Ion Buciuman, lelkész

Ezen az oldalon megismerkedünk Paul Sân-Petru költővel és versével. A Paul Sân-Petru név a galați-i dr. Paul Cioriciu költői álneve. Paul Sân-Petru 1969-ben a *Nyomok* című kötetel kezdte költői pályafutását. Ezek után további 21 könyve jelent meg, valamint cikkeket közölt irodalomról, festészetről és zenéről. Komplex művészeti és irodalmi munkássága korán a művészek és az ország, valamint a külföldi nagy kiadók látókörébe helyezi őt. Ez abban is megnyilvánul, hogy megválasztják az Írószövetség tagjának. Ars poeticája a következő szavakban fogalmazódik meg a *Győzelmi szekér* című kötet 6. versében: „Előttem halad a Szó / és én nyomában / csak helyezem a szavakat...”

Nézzük meg együtt, mit akar kifejezni Paul Sân-Petru költő az 1510 mikroversében. „A légben a madarak egyetlen / Madárként repülnek, mint szélben a falevelek, / Mint a halak egy rajban parancsszóra eveznek”.

Ezekben a verssorokban három kép van, amely az egységet sugallja: a vándormadarak képe, a fa levelei a szélben és a halcsapat. A költő megjegyzi, hogy az egység lelkiülete aktív, és ennek kellene jellemeznie bennünket is mint egyházat. E gondolat hangsúlyozására a költő így siránkozik: „Ó, bár bennünk is ez a Lélek létezett volna”. A célzás nagyon világos. A költő a Szentlélek kitöltetésének szükségességére utal, hogy többé ne legyünk szétszéledve gyűlölettel teli csoportokban. A keresztény egyházra utal, általánosan. Várható, hogy az Úr Lelke által egy nép gyűl össze minden nemzetségből és népből, egy olyan nép, amely harmóniában él Isten dicsőségére.

Az 1511 mikroversben a költő a testvéri szeretet hiányáról panaszkodik. Néhány kitalált szót használ, mint „afektociták” és „amociták”. Ezek költői szavak, és megengedettek a művészi alkotásban. Ez a két szó ugyanarra a dologra vonatkozik: „a szeretet sejtjeire”. A valóságban ezek a sejtek nem léteznek, de felsorolásuk itt szándékos, a szív szeretetének a kihalását sugallva, és azt a szükségletet, hogy Isten töltsen be újra szívünket szeretetével. A következő két vers – 1152, 1153 – üzenetét illetően, az olvasóra bízom a jelentés feltárásának örömét. Remélem, nem túlságosan nehéz. Ugye? ■

Michael Belina Czechowski

– életet egy álomért (II)

Czechowski égett a vágytól, hogy visszatérjen Európába, így 1864-ben családjával együtt elindul a Óvilág felé, és június 6-án Angliában partra száll. A pénzügyi támogatás azonban nem azoktól érkezett, akiktől elvárta volna, a hetednapi adventistáktól, akik között lelkészként szolgált utóbbi éveiben, hanem a volt milleritáktól, akikkel Czechowski szoros kapcsolatokat ápolt még vermonti szolgálata idején. Czechowski eljön Európába, bár a White család és az akkori adventista vezetőség azt tanácsolta, hogy maradjon Amerikában. Ez végül is nem Czechowski álomútjának kategorikus visszautasítása volt, hanem időkerés, amíg a Generál Konferencia megbizonyosodik Czechowski szervezői készségéről, és hogy ez a misszió nem csak pénzkidobás, vagy egy módja annak, hogy még jobban elzárják a még ki nem nyílt utakat. Czechowski őszintesége nem kompenzálta kortársai szemében kalandvágyát és meggondolatlanságát a pénz felhasználásában, amelyről bőven bizonyoságot tett. Európai utazása a Generál Konferenciával való kapcsolat megszakadását jelentette, de azt nem, hogy lemond az adventista hitelvekről. A millerita folyóiratok rendszeresen közölték jelentéseit, amelyekben azonban nem tett említést olyan tantételekről, amelyek feldühíthették volna bőkezű amerikai támogatóit.

Ha eddig élete ennyire viharos és kanyargós volt, most már nem lehet nagy változásokra számítani. Olaszország az első hely, ahol prédikálni kezd. Tiszta és erőteljes üzenetével a piemonti és a Torre Pellice-i valdens közösségeket is felrázta. A helyi lelkészek először felajánlották neki a szolgálat lehetőségét gyülekezeteikben, de aztán mégis azt javasolták, hogy hirdesse máshol üzenetét. Itt volt része abban az örömben, hogy az első európai megtért lelket megkeresztelje – Catherine Revelt, aki haláláig, 1930-ig hűséges maradt az advent üzenethez, és itt talált két munkatársat, akik szívesen elkísérték útján: J. D. Geymet és Francis Besson.

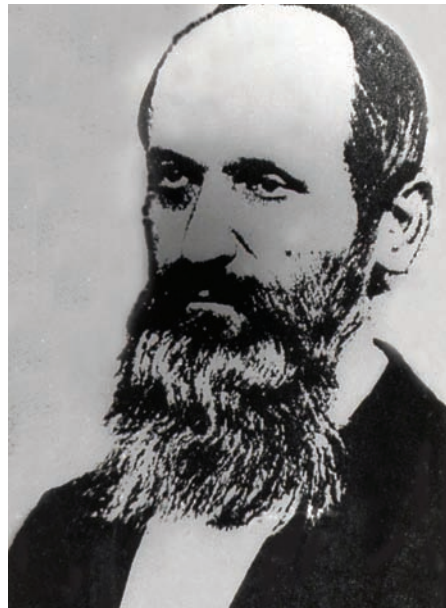
A lengyelországi szülőházában tett rövid látogatás után, Czechowski Svájcba, felesége or-

szágába megy, és egy időre ide helyezi munkássága központját. 1865 volt. 1866 februárjában megkeresztelkedik Louise Figureon, egy gazdag és befolyásos nő, majd rövidesen a lánya is, Anna, akit férje után később Anna de Pratonak hívnak.

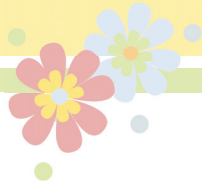
Barátai segítségével Czechowski vásárol egy nyomdát, és kiadja az első adventista európai folyóiratot. Egy próféciákról szóló könyvet is nyomtat, és pár traktátust, hogy üzenetét könnyebben terjeszthesse a környező országokban.

Az egyedüli közös pont, ami még összekötötte a hetednapi adventistákkal, a *Review and Herald* folyóirat volt, amelyet úgy tűnik, elég rendszeresen kapott svájci tartozódása alatt, és amelyre egyik olasz barátja és támogatója – Piero Guicciardini gróf – is előfizetett. A tramelani csoportnak azonban semmit sem említett erről. Albert Vuilleumier, a tramelani presbiter, talált véletlenül egy példányt Czechowski lakásán, és anélkül, hogy engedélyt kért volna tőle, írt Uriah Smithnek az európai adventista csoportról.

A hír nagy örömet jelentett Amerikában és szomorúságot a lengyel misszionárius lelkében, mert bevált a sejtése: a levél publikálása a *Review*-ban a milleriták pénzügyi támogatásának megszűnését jelentette. Túl büszke volt ahhoz, hogy segítséget kérjen azoktól, akik nem akarták támogatni európai misszióját, és amikor ők felajánlották neki, kategorikusan visszautasította. Az adósságok és a döntése – hogy nem fogadta el a Generál Konferencia segítségét – következtében elveszítette a házáét és a nyomdát, így Czechowski 1869-ben Ausztria és Magyarország felé veszi az útját, remélve, hogy sorsa jobbra fordul, legalább pénzügyi szempontból. ■

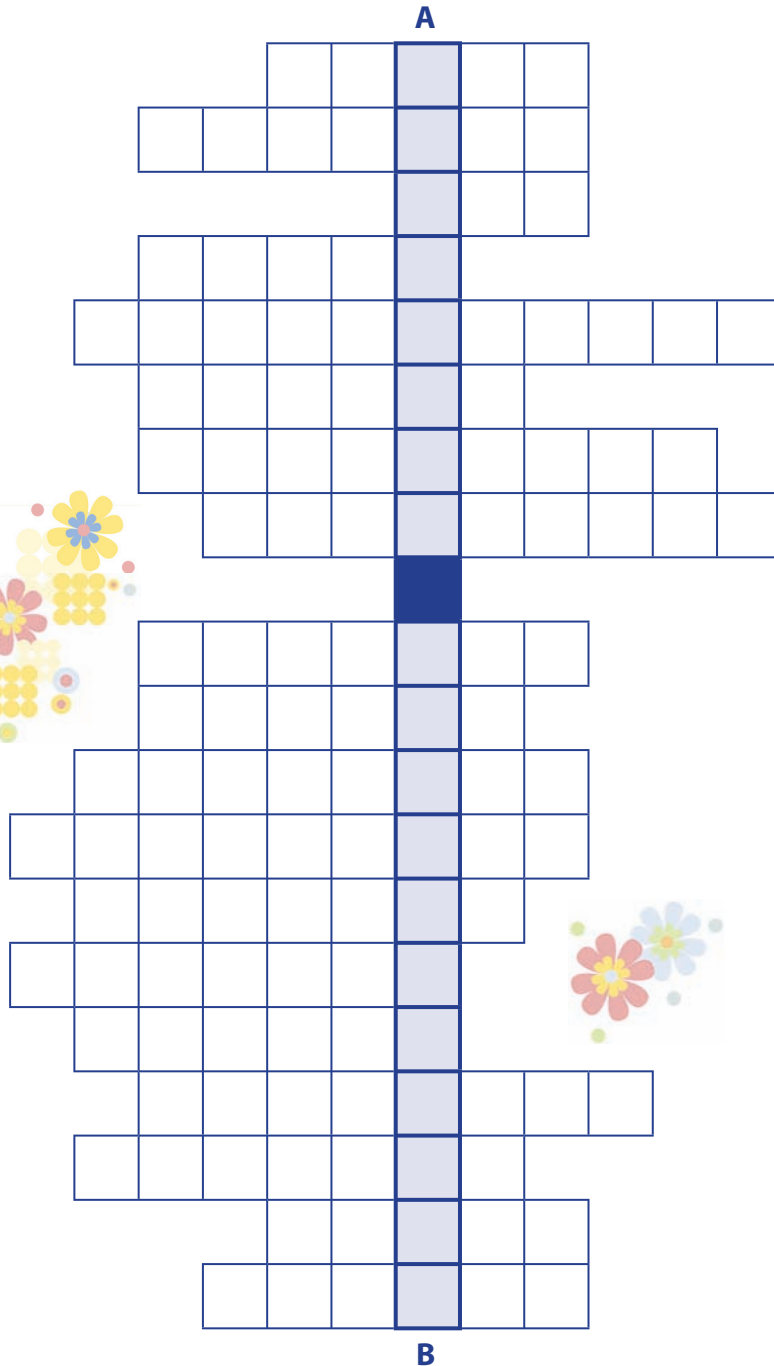

Adrian Neagu,
pitești-i lelkész

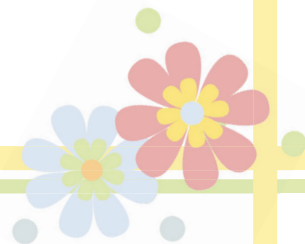
Jézus feltámadása

Oldjátok meg a rejtvényt. Töltsétek ki az üres helyeket a kérdésekre adott válaszokkal.
A megoldás (A és B között) 1Kor 15:20 versének az egyik részlete.

1. Milyen állat hangja figyelmeztette Pétert, hogy elárulta Jézust?
2. Hol töltötte Jézus a gyermekkorát?
3. Hogy nevezzük azt, amikor Istenhez beszélünk?
4. Jézus árulója
5. Mire tanácsolta Jézus tanítványait (Mt 26:42)?
6. A templom szolgálja
7. Mi történt a tanítványokkal, amíg Jézus imádkozott?
8. Egy csendes hely, ahol Jézus gyakran imádkozott
9. Melyik hegyen volt Gecsemáné kertje?
10. Gecsemáné egy ... volt található.
11. Mit tett Júdás Jézussal?
12. Jézus és a két lator ... feszítve haltak meg.
13. Főpap
14. Hogyan szólította Jézus Júdást Gecsemánében?
15. Hogyan találta Jézus a tanítványokat (Mt 26:43)?
16. Jakab és János apja
17. Az a hely, ahol a papok szolgáltak és áldoztak
18. Aki háromszor megtagadta Jézust.
19. Így szólították a tanítványok Jézust.

Összeállította: Ósz Ágota

„Amit megírtam, megírtam!”

„Pilátus pedig címet is íra, és feltevé a keresztfára. Ez vala pedig az írás: A NÁZÁRETI JÉZUS, A ZSIDÓK KIRÁLYA. Sokan olvasák azért e címet a zsidók közül, mivelhogy közel vala a városhoz az a hely, ahol Jézus megfeszítettet vala: és héberül, görögül és latinul vala az írva. Mondának azért Pilátusnak a zsidók papfejedelmei: Ne írd: A zsidók királya, hanem hogy ő mondotta: A zsidók királya vagyok. Felele Pilátus: Amit megírtam, megírtam.” (Jn 19:19-20)

Kétezer év kereszténység óta Pilátus képét visszafordíthatatlanul a tévovázás határozza meg. Vonakodó, határozatlan, összezavarodott ember, és amikor végül is dönt, a helytelen utat választja. Meg van győződve róla, hogy Jézus, a vádlott, ártatlan, de a római jog alkalmazása Pilátus számára egy „húzd meg–ereszd meg játék”, és a vergődés nem nyújt kimenekedést a megoldhatatlan dilemmából, amely kihívóan útjában állt.

A tárgyalás is bizarr, nincsenek bizonyítékok a vád igazolására, a jogi eljárás nem megvalósítható, a tömeg nyomását nem lehet ellenőrzés alatt tartani, a számítások tévesnek bizonyulnak, és a Barabással való helyettesítés felvetése azonnal sakk-matt helyzetbe hozza Pilátust: nem marad más hátra, minthogy „mossa kezeit” az Ártatlan megfeszítéséért.

Azonban ebben a zavarban, amely tulajdonképpen a megváltási terv csúcspontját képezte, Pilátus hirtelen határozott lesz. Hihetetlen: a változékony ember egyszerre hajthatatlanná válik. Pilátus valójában mindvégig érezte, hogy egy különleges esettel áll szemben. Még az opportunista Kajafás is kimondja, hogy Jézusnak a népért kell meghalnia. A feleség álma, a vádlott nyilatkozata, miszerint Ő király, de nem ebből a világból való, és egy megmagyarázhatatlan észlelés, hogy éppen a történelem aranypillanatait éli át, arra készítetik Pilátust, hogy egy pillanatra szem elől tévessze az „Amicus Caesaris” birodalmi kitüntetését, és hogy ne vonja vissza azt, hogy „Jézus a Király”.

Annak ellenére, hogy a keresztre feszítés helyéig tartó utat démoni gyűlölet és szélsőségek

megvetés uralja, az esemény királyi jellege isteni pecsétként bontakozik ki, és dicsőségbe öltözteti a megváltás eseményét. Az egész földön Őt dicsőítik, bolygónk hivatalos nyelvein. A názareti Jézus nem egy helyi uralkodó vagy egy tartományi személyiség, hanem a Fenséges Király, Szuverén, Királyok Királya, a Megmentő.

Az evangélium pontosan utal a megdicsőülés órájára (Jn 12:32, Jn 3:14, Jn 8:28). Ezért állítja többször is a pogányok apostola, hogy „nem végeztem, hogy egyébről tudjak tiköztetek, mint a Jézus Krisztusról, mégpedig mint megfeszítettéről” (1Kor 2:2). Az Úr Jézus temetése királyi temetés, Nikodémus felajánlja bőkezű támogatását (Jn 19:39). A Megváltó szent testét hű és magas rangú tanítványai viszik el. Sírja egy kertben található (41. vers), sziklába ásva. Ezt a helyet csakis az ő temetésére tartották fenn.

A golgotai sötétség nem foszthat meg megváltásunk pillanatának páratlan fényétől. „És a világosság a sötétségben fénylik, de a sötétség nem fogadta be” (Jn 1:5). Bár elítélték és megölték, Jézus a győztes Király. Annak ellenére, hogy Pilátus képtelen volt kordában tartani a történeteket, a megfeszített Megváltó mindvégig ellenőrzés alatt tartotta a dolgokat.

Jézus, a Megváltó még mindig kormányál van. Ő tudja, amit ellenségei nem tudnak. Vég-sősoron Pilátus felirata nem irónikus: királyságát senki sem vonhatja kétségbe, sem nem érvénytelenítheti. „Elvégeztetett!” (Jn 19:30) Jézus betöltötte küldetését!

Nekem és neked mint kereszténynek az a páratlan előjogunk van, hogy viselhetjük a keresztet, követve azt, Aki véghezvitte megváltásunkat. Még írja-e a kereszten, hogy „Jézus Király”? A túlbuzgó farizeusok még mindig meg akarnak győzni arról, hogy „Ő, Jézus, mondott, amit mondott, de mi azt hisszük, amit mi akarunk”. Még Pilátus is ellenkezett ezzel: vajon én és te... újra „mossuk kezeinket”? Itt az ideje, hogy véget vessünk a határozatlanságnak. Az uraknak Úra hamarosan megjelenik. ■

Teodor Huțanu,
a Hetednap Adventista Egyház Román Uniójának elnöke

ADVENTISTA *Alapvető értékeket nyújt*
TEOLÓGIAI *Tudást közvetít*
INTÉZET *Ihletet ad*

FELVÉTELI 2012

Vallás magiszteri az Andrews University keretében

- » Tanulmányi időszak: **1 év**, nappali tagozat
- » Angol nyelvű tanulmányprogram
bármely egyetemi végzettségű jelentkezőnek
- » Beiratkozási időszak: **június 18 – július 10.**

Adventista pasztorálteológia szak

- » Államvizsga, **4 év**, nappali tagozat
- » Oklevél: **teológiai államvizsga**
- » Nyári szesszió - beiratkozás: **július 16–23.**
- vizsgák: **július 24–25.**

Szociális munka szak

- » Államvizsga, **3 év**, nappali tagozat
- » Oklevél: **szociális munka államvizsga**
- » Nyári szesszió - beiratkozás: **július 16–23.**
- interjú: **július 24.**

Óvodapedagógus és tanítóképző szak

- » Államvizsga, **3 év**, nappali tagozat
- » Oklevél: **neveléstudományi államvizsga**
- » Nyári szesszió - beiratkozás: **július 16–24.**
- interjú: **július 25.**

Román nyelv és irodalom szak Angol nyelv és irodalom szak

- » Államvizsga, **3 év**, nappali tagozat
- » Oklevél: **bölcsészeti államvizsga**
- » Nyári szesszió - beiratkozás: **július 16–25.**
- interjú: **július 26.**

Kapcsolatfelvétel:

www.institutadventist.ro
secretariat@institutadventist.ro
Tel. +4 0213695350

